
This is the **published version** of the bachelor thesis:

Ribes Altarriba, Miquel; Ajenjo, Marc, dir. Anàlisi de la victimització de joves d'entre 12 i 17 anys a Sabadell. 2025. 59 pag. (Grau en Criminologia)

This version is available at <https://ddd.uab.cat/record/322451>

under the terms of the license

**ANÀLISI DE LA VICTIMITZACIÓ DE
JOVES D'ENTRE 12 I 17 ANYS A
SABADELL**

Miquel Ribes Altarriba

Treball de final de Grau de

Criminologia

19/05/2025

Curs 2024/2025

Marc Ajenjo Cosp

8422 paraules

AGRAÏMENTS

Aquest treball de final de grau no hagués estat possible sense el suport de les entitats i escoles que han passat l'enquesta per poder obtenir les dades dels joves de Sabadell. I per tant, No hagués estat possible sense els professors i els responsables de les entitats amb qui he col·laborat.

També vull donar les gràcies a la meva família per tot el suport rebut per part seva, i la seva incansable tasca de fer-me veure el perquè estic fent aquesta carrera, i fer-me veure la importància d'esforçar-me al màxim amb tot el que faig.

Finalment, vull donar les gràcies al meu tutor, el Marc Ajenjo, ja que des de segon de carrera que tenia clar que el Treball de Final de Grau el volia fer amb ell, per la seva proximitat i ajuda incansable.

RESUM: La victimització infantil i juvenil és un fenomen complex i multidimensional que afecta nens, nenes i adolescents a escala global. La seva conceptualització no ha estat mai clara. La seva causa es pot atribuir a una interacció de factors individuals, familiars, socials i culturals que poden tenir un impacte devastador en el desenvolupament físic, emocional i social dels més joves. La comprensió d'aquest fenomen ha estat objecte de gran interès durant les últimes dècades, cosa que ha permès desenvolupar eines i estratègies per identificar i abordar les diverses formes de victimització que experimenten els infants i els joves. Els avenços en l'àmbit de la protecció infantil han estat clau per comprendre millor aquest fenomen, i posar en valor la necessitat d'una atenció especial per a aquells infants i joves que són víctimes de violència, negligència i abusos. En aquest treball es pretén analitzar aquest fenomen des d'una perspectiva de ciutat, apropant l'estudi de la victimització juvenil a la ciutat de Sabadell, i concretant la problemàtica des de l'òptica local.

PARAULES CLAU: *victimització juvenil, Sabadell, anàlisi quantitatiu, percepció de la justícia, anàlisi geogràfica*

ABSTRACT: Child and youth victimization is a complex and multidimensional phenomenon that affects children and adolescents on a global scale. Its conceptualization has never been clear. Its cause can be attributed to an interaction of individual, family, social and cultural factors that can have a devastating impact on the physical, emotional and social development of young people. Understanding this phenomenon has been the subject of great interest in recent decades, which has allowed the development of tools and strategies to identify and address the various forms of victimization experienced by children and young people. Advances in the field of child protection have been key to better understanding this phenomenon, and to highlighting the need for special attention for those children and young people who are victims of violence, neglect and abuse. This work aims to analyze this phenomenon from a city perspective, approaching the study of youth victimization in the city of Sabadell, and specifying the problem from a local perspective.

KEYWORDS: *youth victimization, Sabadell, quantitative analysis, justice perception, geographical analysis*

INDEX

1.	INTRODUCCIÓ	5
2.	MARC TEÒRIC	6
3.	OBJECTIUS DE LA INVESTIGACIÓ	12
4.	METODOLOGIA	14
5.	RESULTATS	17
6.	DISCUSSIÓ I IMPLICACIONS	39
7.	CONCLUSIONS	43
8.	BIBLIOGRAFIA	44
9.	ANNEXES	47

1. INTRODUCCIÓ

La delinqüència juvenil és un fenomen àmpliament estudiat per la literatura científica. Els menors delinqüents apareixen definits a la Resolució del 29 de novembre de 1985 de la Organització de les Nacions Unides, on es diu que “*menor delincuente es todo niño o joven al que se ha imputado la comisión de un delito o se le ha considerado culpable de la comisión de un delito*” (Organització de les Nacions Unides, 1985). A Espanya, la llei que regula la consideració de menor delinqüent és la Llei de Responsabilitat Penal del Menor 5/2000, on es tipifiquen les conductes susceptibles de fer néixer una responsabilitat penal als menors d’edat amb edats compreses entre els 14 i els 18 anys. En la literatura científica, el perfil de delinqüent menor d’edat ha estat àmpliament reconegut i estudiat (Hein, Blanco, Illescas, 2009; Loeber, Farrington, 2011; Molina et al., 2009); per tant, vull centrar la meua atenció en estudiar un altre perfil, el de les víctimes juvenils. Aquest fenomen ha estat conceptualitzat a la literatura científica internacional (Finkelhor, 2008) i nacional (Pereda, Guilera, Abad, 2014).

Segons Java (1995), les enquestes de diversos països arriben a la conclusió que els joves pateixen més agressions físiques i sexuals, i també més robatoris que els adults. A nivell mundial les taxes de victimització dels joves menors de 18 anys són alarmantment altes, amb estimacions recents que suggereixen que uns mil milions d’aquests joves poden estar exposats a algun tipus de victimització anualment (World Health Organisation, 2017). Finalment, Hillis et al. (2016), citat a Pereda, Guilera i Abad (2014), van evidenciar que el 50% dels joves d’Àsia, Àfrica i Estats Units van ser víctimes d’algun delictes durant l’últim any.

Per tant, la victimització juvenil és una problemàtica amb una alta incidència a la societat actual. A més, tal i com indica Pereda, Guilera i Abad (2014), “*és necesario llevar a cabo trabajos sobre formas de victimización distintas a la cometida por iguales, que incluya aquellos tipos cuyos victimarios suelen ser desconocidos (como los delitos comunes), adultos del entorno menor (como la victimización por cuidadores o la victimización sexual) e incluso sus hermanos, tanto en niños como en adolescentes.*”

2. MARC TEÒRIC

L'evolució de la protecció dels infants com a posseïdors de drets i amb certa autonomia respecte dels seus progenitors és relativament tardana, ja que no és fins al segle XX quan es reconeix que "l'infant, per raó de la seva immaduresa mental i física, necessita atenció i salvaguarda especials, i protecció legal adequada, tant abans del seu naixement com després" (Assemblea General de les Nacions Unides, 1959). Aquesta declaració va representar un punt de partida clau per establir els drets fonamentals dels infants i reconèixer que els nens i nenes mereixen ser protegits davant qualsevol tipus de violència o maltractament. Posteriorment, la Convenció sobre els Drets de l'Infant, adoptada per l'Organització de les Nacions Unides el 20 de novembre de 1989, va consolidar aquest enfocament, establint que els Estats han d'assegurar la protecció dels infants contra "totes les formes de violència física o mental, lesions, abusos, abandonament o tracte negligent, maltractament o explotació, inclosos els abusos sexuals, físics o mentals, mentre està sota la tutela dels seus pares, tutors legals o de qualsevol altra persona que en tingui la tutela." (ONU, 1989), Aquesta convenció va ser fonamental per establir un marc legal global per a la protecció infantil.

A nivell estatal, la legislació espanyola també reflecteix aquest compromís amb la protecció de la infància. Aquesta atenció legislativa afavoreix a la creació de protocols i sistemes de denúncia per evitar que els casos de victimització passin desapercibuts i garantir una correcta intervenció a temps per a protegir els menors.

Tot i aquesta ferma protecció de la legislació, i la consciència que com a societat s'ha guanyat envers la protecció a la infància, doctrinalment no s'ha arribat a un consens sobre com definir aquest tipus de victimologia, i al llarg dels anys se n'han fet moltes conceptualitzacions. A continuació s'exposaran una sèrie de conceptualitzacions de la victimització infantil, i s'explicarà la conceptualització que s'ha agafat per aquest estudi, i el perquè.

Es comença a veure la victimització infantil com un problema social a partir dels anys 60, quan Kempe et al. (1962) presenten el seu estudi sobre un nou síndrome: el síndrome del nen maltractat, que eren un conjunt de signes clínics i evidències

mèdiques que indicaven que un infant havia estat víctima de violència física intencionada. Aquest article, encara que no parlava del terme victimització infantil, però va marcar un canvi en com es tractava en la medicina, i en la societat, el maltractament infantil.

Més endavant ja es comença a parlar de la victimització infantil, tot i que des d'una perspectiva molt singular i determinada, sent tractat només des del concepte de "maltractament infantil". Per exemple, Belsky (1980) conceptualitza el maltractament infantil com un fenomen determinat per múltiples factors que s'agrupen en quatre nivells: el Desenvolupament Ontogenètic, que es refereix a tot allò relacionat amb el procés evolutiu d'un nen i que en determina l'estructura de personalitat; el Microsistema Familiar, que fa referència al context immediat en què es produeix l'abús, com ara la família directa del menor; l'Exosistema, que inclou les estructures que envolten el microsistema familiar, com el treball, les relacions socials, els veïns i altres factors ambientals; i finalment, el Macrosistema, que s'engloba dins dels conjunts de valors i creences culturals sobre la paternitat, els infants, els drets dels pares sobre els fills, entre d'altres.

Aquesta perspectiva segons Finkelhor (1995) no desenvolupaven correctament el fenomen de la victimització infantil, perquè segons ell, falta la integració de les diferents formes de victimització, i falten estudis quantitius per poder debatre sobre aquestes qüestions. Aquestes problemàtiques també les expressa Pereda, Guilera i Abad (2013), quan destaquen el següent (després de fer una revisió sistemàtica de la literatura existent en aquell moment):

“de la revisión se desprende la existencia de una tendencia generalizada en los investigadores nacionales a centrarse en una única forma de victimización, especialmente, en el acoso escolar o bullying, así 7 de cada 10 trabajos analizan esta tipología. El hecho de que sólo el 7% de los estudios revisados aporte datos sobre la acumulación de diversas formas de victimización supone ofrecer una visión limitada de la realidad de la victimización en la infancia”

Per això canvia la perspectiva, i introdueix el terme de la victimologia del desenvolupament per estudiar la victimització infantil, és a dir, “l'estudi de la

victimització al llarg de les etapes canviants de la infantesa i l'adolescència" (Finkelhor, 1995). I comença a estudiar la victimització infantil i juvenil des d'una perspectiva evolutiva i multifactorial.

Aquesta victimologia del desenvolupament, estudiada per Finkelhor (2007) considera que la victimització infantil i juvenil presenta característiques pròpies que la diferencien de la dels adults, principalment a causa de la condició de dependència pròpia de la infància. Aquesta dependència, vinculada a la immaduresa social i psicològica dels nens, els fa més vulnerables a formes de maltractament com la negligència física, l'abús emocional o el segrest familiar, situacions que són poc comunes en adults independents. A més, la victimització infantil es pot organitzar en un *continuum* segons el grau de relació amb aquesta dependència.

Per tant, tal i com diu Pereda (2013a) *"El menor sería, lo que podría denominarse, según la clasificación de tipos de víctimas de Mendelsohn, una víctima totalmente inocente o ideal, caracterizada por altos o absolutos niveles de inconsciencia respecto a la victimización (Herrera Moreno, 2006), lo que tendrá importantes implicaciones en las consecuencias psicológicas que puedan derivarse de ésta."*

Pereda (2013b) intenta resumir les característiques que sí o sí ha de tenir en compte una definició de victimització infantil i juvenil. Aquestes característiques inclouen diversos elements clau:

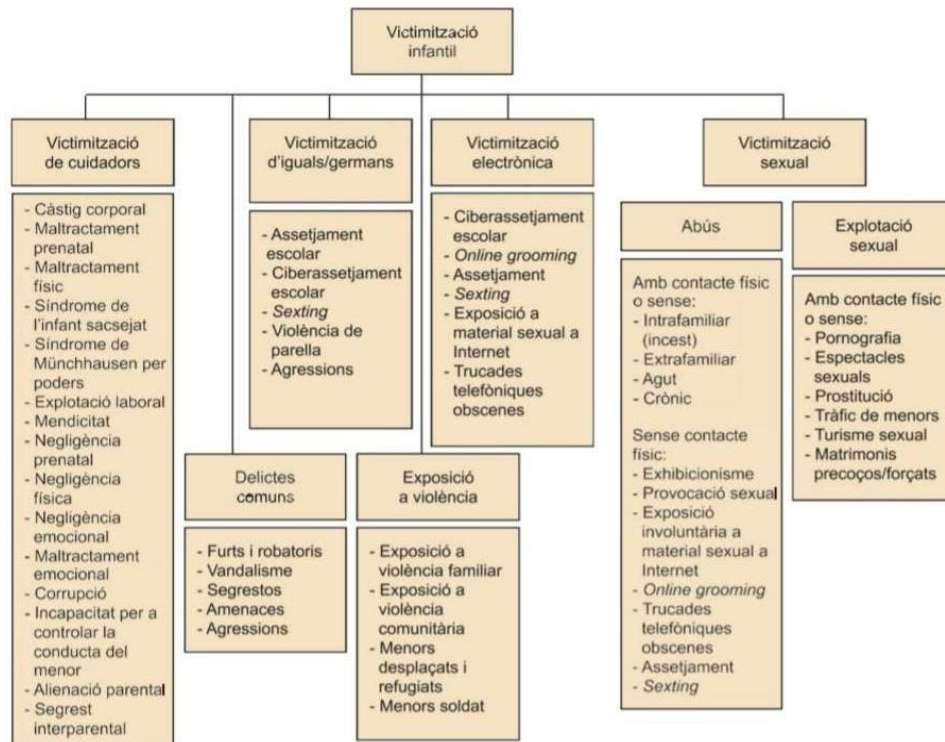
En primer lloc, cal tenir en compte la forma que adopta la victimització, que inclou tant les accions directes com copejar, insultar o abusar; com també les omissions de conducta, com ara la desatenció o negligència, que també poden causar la victimització. En segon lloc, per poder identificar una víctima, aquesta ha de tenir menys de divuit anys, complint així la Convenció sobre els Drets de l'Infant (ONU, 1989), excepte en casos on la legislació aplicable permeti a un nen o nena assolir la majoria d'edat legal abans d'aquesta edat. Els possibles ofensors poden incloure progenitors, cuidadors o qualsevol altre individu, conegut o no pel menor, així com institucions, i normes i regles socials que atemptin contra el benestar i el desenvolupament correcte de l'infant. En aquest sentit, la intencionalitat de la conducta victimitzant és també un aspecte fonamental, ja que s'han d'excloure les

accions no intencionades o accidentals. Finalment, les conseqüències per a la víctima han de tenir en compte tant el dany real com el potencial, amb la reducció del benestar infantil, l'amenaça a les necessitats físiques i psicològiques, i la possible interferència en l'òptim desenvolupament del menor. Aquestes conseqüències poden incloure possibles seqüeles a llarg termini en diverses àrees, com la física, emocional i social.

Per tant, aquest treball es centrarà en la perspectiva sobre la victimització infantil i juvenil aportada per Finkelhor, per tots els motius ja exposats en aquesta revisió de literatura.

Finkelhor, Hamby, Ormrod i Turner (2005) creen un qüestionari per poder estudiar amb un instrument analític la victimització infantil i juvenil: el *Juvenile Victimization Questionnaire*, que es va crear amb l'objectiu de donar una aproximació més comprensiva, i superar algunes de les limitacions que els altres instruments presentaven (Pereda, Gallardo-Pujol i Guilera, 2018). Aquest qüestionari classifica la victimització infantil en sis grans grups: victimització de delictes comuns, victimització per part de cuidadors, exposició a violència, victimització per part d'iguals i germans, victimització electrònica i victimització sexual. Pereda (2013b), segons aquesta classificació, descriu les diferents tipologies de victimització que inclou cada categoria, i que podem observar a la Figura 1.

Figura 1. Tipologies que inclou cada categoria de victimització infantil

Font: Pereda (2013b)

En l'àmbit dels delictes comuns, s'inclouen furts, robatoris, vandalisme, amenaces i agressions físiques, sent aquests delictes una part important de les experiències de victimització juvenil, especialment en entorns urbans. Tot i això, Finkelhor (2007) subratlla que fins al 80% de les victimitzacions més freqüents provenen d'adults propers, com els cuidadors principals. En la victimització per part de cuidadors, s'inclouen maltractaments com el càstig corporal, la negligència prenatal i altres formes de maltractament familiar que poden provocar greus danys físics i emocionals en els infants. La victimització per iguals inclou formes de bullying i violència en parelles adolescents, i la victimització electrònica fa referència a conductes com el ciberbullying i altres formes d'abús online.

Finkelhor (2007) també presenta una classificació alternativa segons la seva magnitud i probabilitat, establint tres grans grups: victimitzacions pandèmiques,

agudes i extraordinàries. Les victimitzacions pandèmiques són experiències que afecten la majoria o una gran part dels nens al llarg del seu creixement, incloent agressions entre germans, robatoris, agressions entre iguals, vandalisme i robatoris amb força. Les victimitzacions agudes són menys freqüents però més greus, com el maltractament físic, la negligència i el segrest familiar. Les victimitzacions extraordinàries són casos molt poc comuns però que atrauen una gran atenció pública, com l'homicidi infantil, l'homicidi per abús infantil i el segrest per desconeguts.

En conclusió, la victimització infantil i juvenil és un fenomen desenvolupat des de múltiples perspectives, i ha estat objecte de múltiples definicions, però per aquesta investigació s'utilitzaran les definicions proposades per Finkelhor, i es classificarà la victimització infantil i juvenil segons dues característiques: la tipologia (convencional, per part de cuidadors, per part d'iguals, en línia, sexual i exposició a la violència) i la gravetat (pandèmiques, extraordinàries i agudes).

3. OBJECTIUS DE LA INVESTIGACIÓ

La finalitat essencial d'aquest treball, doncs, és la de analitzar, des d'un punt de vista multifactor, la victimització dels joves d'entre 12 i 17 anys a Sabadell, amb l'objectiu de poder oferir una anàlisi quantitativa que permeti, en un futur, aplicar polítiques públiques per part de l'Ajuntament de Sabadell per reduir o mitigar aquesta victimització. L'estudi busca establir el perfil dels joves víctimes de diferents formes de victimització i identificar les relacions entre diverses variables que podrien influir en aquesta experiència. La investigació s'orienta a comprendre si els joves han estat víctimes de situacions de victimització, sense entrar en l'anàlisi personalitzada de les respostes, la qual cosa justifica la modalitat quantitativa de l'estudi.

L'edat s'ha retallat des dels 12 fins al 17, perquè segons Pereda, Guilera, Abad (2014) els resultats dels estudis que han analitzat suggereixen que els punts de tall per a la polivictimització al llarg de la vida s'haurien d'ajustar per edat entre els joves de 12 a 17 anys.

Aquest objectiu general es podria concretar en diversos específics:

- Analitzar el perfil de la víctima juvenil d'entre 12 i 17 anys a Sabadell.
- Estudiar els diferents factors que provoquen aquesta victimització.
- Analitzar la relació que les diferents variables sociodemogràfiques tenen amb la delinqüència.
- Extreure conclusions i resultats que permetin encarar una possible política de prevenció de les principals victimitzacions que s'hagin produït.

Per tant, l'estudi es fonamenta en les següents hipòtesis:

- **Hipòtesi 1:** Existeixen diferents factors socials i demogràfics (any de naixement, gènere, orientació sexual, nivell d'estudis, persones amb qui conviu diàriament l'enquestat i lloc de naixement dels seus progenitors) que influeixen en la probabilitat de ser víctima entre els joves de Sabadell.
- **Hipòtesi 2:** La victimització juvenil a Sabadell es distribueix de manera desigual segons el context geogràfic.

- **Hipòtesi 3:** La percepció de la justícia per part dels joves que han patit algun tipus de victimització i han denunciat és dolenta.

4. METODOLOGIA

Aquest treball pretén fer una anàlisi quantitativa amb un disseny descriptiu, amb l'objectiu de descriure i analitzar la victimització juvenil a Sabadell, i la seva relació amb les variables objecte d'estudi

La població d'aquest estudi, tal com he mencionat anteriorment, són tots els joves de Sabadell que tenen entre 12 i 17 anys, Per trobar el nombre total (N) hem de fer una aproximació, ja que de l'any 2024 no consten dades de la població de Sabadell segregada per edats, així que l'última dada que tenim és de l'any 2022. Així doncs, busquem persones nascudes entre l'any 2007 i 2012 (ambdós inclosos). En aquestes dades de l'Ajuntament de Sabadell hi trobem que l'any 2022 residien a Sabadell 14.939 persones nascudes entre el 2007 i el 2012.

La recollida de dades, s'ha fet mitjançant una enquesta auto-administrada a diferents escoles de la ciutat de Sabadell, així com a diferents esplais i associacions. Aquesta enquesta ha estat elaborada específicament per aquest treball (vg. ANNEX 1), i té l'objectiu d'analitzar diferents experiències de victimització entre els joves, a partir de la informació extreta de la revisió de la literatura existent sobre el tema, elaborada al marc teòric d'aquest treball. L'enquesta inclou preguntes sobre el tipus de victimització que han patit, així com dades demogràfiques i socioeconòmiques dels participants. El qüestionari ha estat d'elaboració pròpia amb preguntes de resposta tancada (sí/no) per facilitar l'anàlisi quantitativa posterior.

En aquesta enquesta s'assegura la confidencialitat i l'anonimat dels participants. Així mateix, s'explica als participants que la seva participació és voluntària i que poden retirar-se en qualsevol moment.

Van contestar l'enquesta administrada 449 joves, de les Escoles Sant Nicolau, Jesús Salvador, Jaume Viladoms, Industrial, Virolet i Pau Vila, també de l'Esplai la Branca i del taller de Teatre Sant Vicenç, i joves de la fundació Pandora.

A partir d'aquests joves, es seleccionarà la mostra que tindrà els següents criteris:

- Criteris d'inclusió:
 - Residir a Sabadell.
 - Tenir entre 12 i 17 anys.
- Criteris d'exclusió:
 - Persones amb discapacitat intel·lectual que dificultin la comprensió del qüestionari.

Un cop aplicats els criteris d'inclusió i d'exclusió la mostra (*n*) es redueix a 384 joves, que compleixen els criteris mencionats anteriorment. Per tant, l'error mostral per amb un nivell de confiança del 95% és de $\pm 4.94\%$.

A partir de les respostes de l'enquesta, s'ha decidit utilitzar les següents variables (vg. operativització de variables a l'ANNEX 2)

- **Variables independents:** Any de naixement, gènere, orientació sexual, nivell d'estudis, lloc de residència (per zones, i per districtes), persones amb les qui conviu diàriament, origen dels seus progenitors i historial delictiu.
- **Variables dependents:** Dins s'aquestes variables s'ha distingit, en primer lloc, les diferents formes que es descriuen al marc teòric que són: la victimització convencional, la victimització per part de cuidadors, la victimització sexual, la victimització entre iguals, l'exposició a la violència i la victimització en línia. Dins de cadascuna d'aquestes formes de victimització també se n'ha distingit la gravetat; per tant, a part de la variable genèrica del tipus de victimització, trobem les gradacions de gravetat de cadascuna (victimitzacions agudes, pandèmiques i extraordinàries)

A partir d'aquestes variables s'ha realitzat una anàlisi quantitativa de la victimització, a partir de taules de contingència i el test del khi-quadrat. També per analitzar la intensitat de les diferents relacions s'ha utilitzat la V de Cramer. Per a la interpretació de la V de Cramer, s'han utilitzat els criteris generals proposats per Fierro (2010), que afirma que com que a les ciències socials rarament trobarem variables amb una intensitat molt forta, podríem considerar que si la V de Cramer

és inferior a 0,2 seria una relació amb intensitat “feble”, si estigués entre 0,2 i 0,3 seria una intensitat “moderada” i més de 0,3 ja seria una intensitat “elevada”.

L'estudi seguirà la següent estructura: en primer lloc, analitzarem la significació de les diferents variables. D'aquelles relacions significatives, n'analitzarem el sentit de la relació, i veurem si la significació es manté amb les diferents gravetats estudiades (pandèmiques, agudes i extraordinàries) per veure si hi ha alguna categoria que afecta més a aquesta significació.

Aquest estudi ha estat sotmès a diverses limitacions que s'han de destacar per fer una anàlisi correcta de les dades. En primer lloc, la dificultat d'accés a la nostra població i la dificultat d'accés als diferents centres educatius ha fet que la mostra no sigui equitativa en l'àmbit de participació. Això, per tant, condiciona els resultats, ja que només ens mostra certes realitats del jovent de Sabadell i no ens en permet conèixer d'altres que haguessin sigut molt interessants per fer de contrast al mateix estudi.

5. RESULTATS

5.1. Descripció i caracterització de la mostra

La mostra, tal i com s'ha mencionat anteriorment està formada per 384 joves que pertanyen a les diferents escoles, entitats i associacions on s'ha realitzat l'enquesta. Aquesta mostra es pot classificar segons les variables sociodemogràfiques analitzades a l'inici del qüestionari. Algunes variables s'han hagut de re-formular a causa de la seva mida dins la mostra.

En primer lloc, s'han eliminat de l'estudi (NA) totes aquelles persones que han contestat respostes com “prefereix-ho no dir-ho”, “no vull contestar”, per no inferir resultats que no son reals.

Hi ha una sèrie de variables on s'han agrupat categories perquè siguin mostres més grans i puguin superar les condicions d'aplicació del test del khi-quadrat i la V de Cramer. La variable de gènere s'ha agrupat en tres categories: masculí, femení i altres. En la variable de lloc de residència, s'ha decidit agrupar les diferents zones per districtes, segons la divisió aprovada pel Ple de l'Ajuntament de Sabadell del dimecres 11 d'octubre de 2017 (Ple de l'Ajuntament de Sabadell, 2017). La variable “nacionalitat dels progenitors”, s'ha agrupat en “els dos progenitors son espanyols” i “un/dos progenitors son estrangers”. Finalment, en la variable de la situació actual de convivència, s'han agrupat les categories “amb altres familiars” i “altres”, per una sola categoria anomenada “altres”, que descriu situacions diferents a les descrites.

En tercer lloc, hi ha una sèrie de variables que, un cop agrupades les categories, s'han considerat irrelevantes per l'estudi. En el nivell d'estudis, no s'han considerat els cicles formatius, i la primària. En el districte, no s'han considerat aquelles persones que viuen a Sabadell però no saben on. En el gènere, s'ha considerat no rellevant els qui han respost “Altres”. En la situació de convivència tampoc s'ha considerat la categoria “Altres”.

Finalment, l'història delictiva no s'ha analitzat perquè al ser una resposta dicotòmica i tenir tanta poca representació dels que deien haver passat pel sistema

de justícia, no es pot considerar prou gran com per sotmetre's a un test de significativitat.

Taula 1. Composició final de la mostra

Any de naixement			
	<i>2007</i>	49	12,76%
	<i>2008</i>	111	28,91%
	<i>2009</i>	75	19,53%
	<i>2010</i>	60	15,63%
	<i>2011</i>	82	21,35%
	<i>2012</i>	7	1,82%
Gènere			
	<i>Masculí</i>	174	45,31%
	<i>Femení</i>	204	53,13%
	<i>No incloses en l'estudi (NA)</i>	6	1,56%
Orientació sexual			
	<i>Heterosexual</i>	343	89,32%
	<i>Altres</i>	41	10,68%
Nivell d'estudis			
	<i>Baxtillerat</i>	144	37,50%
	<i>Secundària</i>	233	60,68%
	<i>No incloses en l'estudi (NA)</i>	7	1,82%
Residència			
	<i>Districte 1</i>	252	65,63%
	<i>Districte 2</i>	34	8,85%
	<i>Districte 3</i>	13	3,39%
	<i>Districte 4</i>	27	7,03%
	<i>Districte 5</i>	15	3,91%
	<i>Districte 6</i>	18	4,69%
	<i>Districte 7</i>	12	3,13%
	<i>No incloses en l'estudi (NA)</i>	13	3,39%
Situació de convivència			
	<i>Amb els dos progenitors</i>	289	75,26%
	<i>Règim de custòdia compartida</i>	56	14,58%
	<i>Només amb un progenitor</i>	22	5,73%
	<i>No incloses en l'estudi (NA)</i>	9	2,34%
Nacionalitat dels progenitors			
	<i>Dos progenitors espanyols</i>	326	84,90%
	<i>Un o els dos estrangers</i>	51	13,28%
	<i>No incloses en l'estudi (NA)</i>	7	1,82%
Historial delictiu			
	<i>Sí</i>	3	0,78%
	<i>No</i>	381	99,22%
TOTAL		384	100,00%

Font: elaboració pròpia

5.2. Tipus de victimització que han patit els enquestats

De la mostra estudiada, un 94,79% de les persones manifesten haver patit com a mínim un tipus de les victimitzacions per les quals s'ha preguntat.

A la següent taula podem veure les persones que manifesten haver patit cada tipus de violència segons la conceptualització realitzada al marc teòric.

Taula 2. Tipus de victimitzacions patides pels enquestats ($n=384$)¹

TIPUS DE VIOLÈNCIA	n	%	GRAVETAT DE LA VIOLÈNCIA	n	%
Victimització convencional	246	64,06%	Pandèmica	228	59,38%
			Aguda	50	13,02%
			Extraordinària	49	12,76%
Victimització per part de cuidadors	222	57,81%	Pandèmica	219	57,03%
			Aguda	56	14,58%
			Extraordinària	5	1,30%
Victimització sexual	180	46,88%	Pandèmica	176	45,83%
			Aguda	98	25,52%
			Extraordinària	46	11,98%
Victimització entre iguals	268	69,79%	Pandèmica	255	66,41%
			Aguda	101	26,30%
			Extraordinària	17	4,43%
Exposició a la violència	287	74,74%	Pandèmica	280	72,92%
			Aguda	84	21,88%
			Extraordinària	14	3,65%
Victimització en línia	219	57,03%	Pandèmica	185	48,18%
			Aguda	138	35,94%
			Extraordinària	28	7,29%

Font: elaboració pròpia

Com podem observar a la taula, la victimització que més han patit els enquestats és l'exposició a la violència (287 persones), seguida per la victimització entre iguals (268 persones), la victimització convencional (246 persones), la victimització per

¹ Els enquestats poden haver patit més d'un tipus de victimització a la vegada, se'ls ha preguntat per les victimitzacions al llarg de la vida.

part de cuidadors (222 persones) , la victimització en línia (219 persones) i la victimització sexual (180 persones).

En tots els tipus de victimització, els números segueixen el mateix patró en quan a la gravetat, i van de més a menys segons la gravetat de les victimitzacions: en les pandèmiques es presenten més casos de possibles victimitzacions, seguides per les agudes i finalitzant amb les més poc comunes, les extraordinàries.

5.3. Hipòtesi 1: Existeixen diferents factors socials i demogràfics (any de naixement, gènere, orientació sexual, nivell d'estudis, persones amb qui conviu diàriament l'enquestat i lloc de naixement dels seus progenitors) que influeixen en la probabilitat de ser víctima entre els joves de Sabadell.

Per poder verificar la primera hipòtesi del treball, s'ha elaborat una taula de doble entrada que analitza la significativitat de la relació de les variables sociodemogràfiques estudiades (any de naixement, gènere, orientació sexual, nivell d'estudis, persones amb qui conviu diàriament l'enquestat i lloc de naixement dels seus progenitors) amb si han patit o no cada tipus de victimització. Per poder conèixer si la relació entre les diferents variables és significativa o no, hem analitzat el *p-valor* de cada relació.

Taula 3. *P*-valor de les relacions entre les variables sociodemogràfiques i el tipus de victimització²

VARIABLES SOCIODEMOGRÀFIQUES	TIPUS DE VICTIMITZACIÓ					
	Convencional	Cuidadors	Sexual	Entre iguals	Exposició	En línia
Any Naixement	0,061	0,3159	0,025	0,6821	0,000348	5,20E-07
Gènere	0,6921	0,9258	0,035	0,5531	0,3017	0,5972
Orientació sexual	0,2219	0,2658	0,01024	0,6489	0,27	0,3197
Nivell d'estudis	0,8061	0,6013	0,01605	0,1963	0,0004636	0,02761
Convivents	0,1864	0,102	0,4887	0,8673	0,06946	0,05691
Naixement prog.	0,6786	0,09331	0,09276	0,0466	0,5784	0,7718

Font: elaboració pròpia

A continuació es presenta un resum de les relacions significatives identificades:

- La **victimització convencional**, i la **victimització per part dels cuidadors** no presenten cap relació significativa amb les variables objecte d'estudi.
- La **victimització sexual** mostra una relació significativa amb la majoria de variables analitzades: any de naixement, gènere, orientació sexual i nivell d'estudis. Això indica una influència notable d'aquests factors en aquest tipus de victimització.
- La **victimització entre iguals** presenta una relació significativa amb el lloc de naixement dels progenitors.
- L'**exposició a la violència** es relaciona significativament amb l'any de naixement i el nivell d'estudis.
- La **victimització en línia** també està associada de manera significativa amb l'any de naixement i el nivell d'estudis.

² S'ha marcat en negreta totes aquelles relacions significatives entre variables per un 95% de confiança, és a dir, aquelles relacions que mostraven un $p\text{-valor} < 0,05$.

Per tant, podem concloure que totes les variables objecte d'estudi, exceptuant les persones amb qui l'enquestat conviu diàriament, tenen relació significativa amb alguna de les tipologies de victimització estudiades.

Per tant, és necessari analitzar el sentit i la intensitat d'aquestes relacions significatives, i veure'n els resultats. Per fer-ho analitzarem la V de Cramer en cada relació.

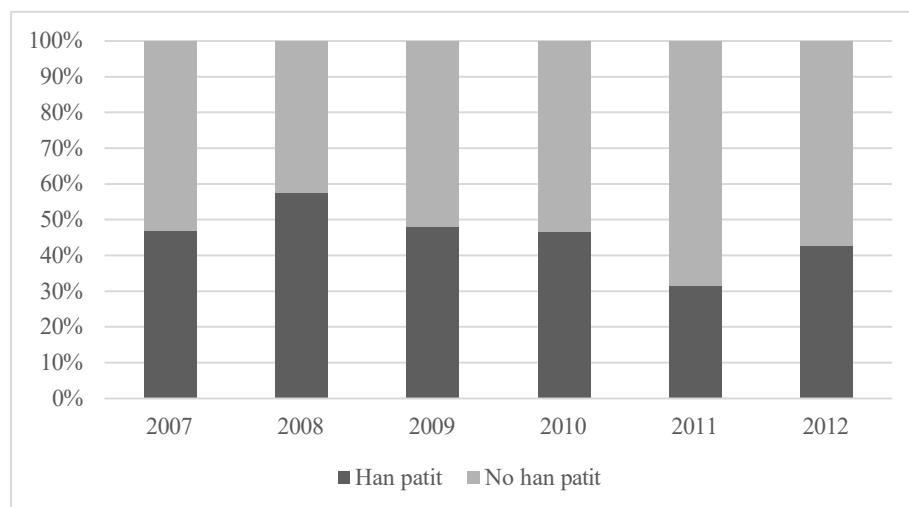
- **Victimització sexual**

La victimització sexual té una relació significativa amb l'any de naixement, el gènere, l'orientació sexual i el nivell d'estudis.

Amb totes les quatre variables s'observa una associació feble (*V de Cramer* < 0,2), cosa que vol dir que, tot i ser estadísticament significativa, la seva influència pràctica pot ser limitada. Les relacions més fortes que hi ha és amb la variable any de naixement (*V de Cramer* = 0,1828776) i amb la variable orientació sexual (*V de Cramer* = 0,171489).

En primer lloc, en el cas de l'any de naixement, podem veure que els més grans mostren haver patit més victimitzacions sexuals respecte els més petits. S'ha de tenir en compte que s'ha preguntat per les victimitzacions sofertes al llarg de la vida, per tant, el fet d'haver viscut més, et fa tenir més probabilitats d'haver viscut alguna victimització.

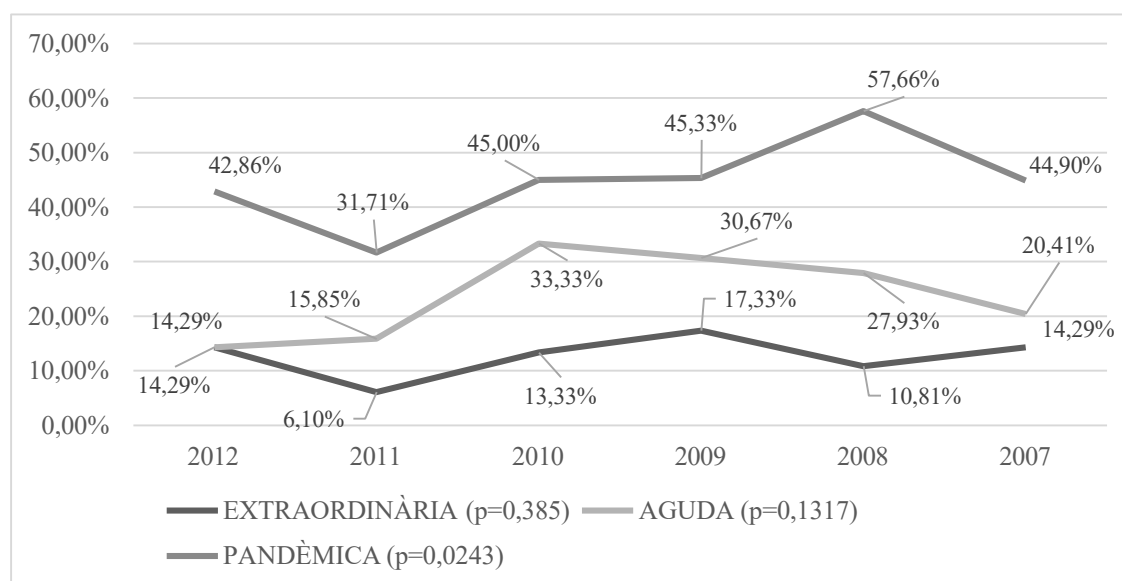
Figura 2. Victimitzacions sexuals segons l'any de naixement dels enquestats.

Font: elaboració pròpia

Si ens fixem en les diferents gravetats d'aquesta tipologia de victimització, el percentatge més victimitzat a totes les categories son aquelles joves compresos entre les edats del 2008 al 2010. Tot i que l'única relació significativa es donaria amb les victimitzacions pandèmiques.

Figura 3. Gravetat de les victimitzacions sexuals patides, segons l'any de naixement.

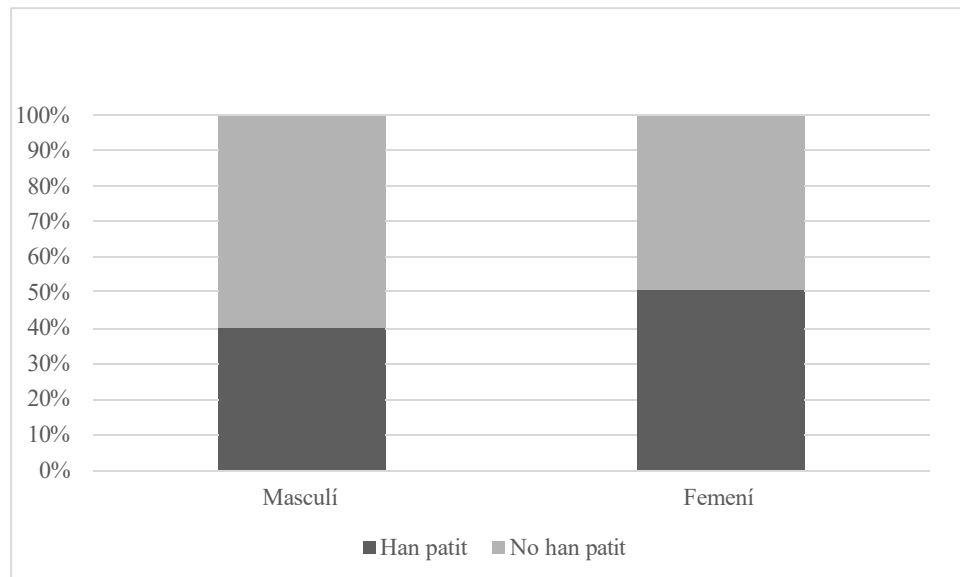

Font: elaboració pròpia

En conclusió, els joves d'edats entre els 2008 i el 2010 han patit més victimitzacions sexuals al llarg de la seva vida, significativament en les victimitzacions sexuals pandèmiques.

En segon lloc, en quan al gènere, podem observar que les persones de gènere femení presenten una probabilitat més gran de patir una victimització sexual respecte les persones de gènere masculí.

Figura 4. Victimitzacions sexuals segons el gènere dels enquestats.

Font: elaboració pròpia

Si ens fixem en la gravetat de les victimitzacions, podem observar que la diferència percentual es manté similar a les tres categories de pandèmiques, extraordinàries i agudes, per tant, la distribució de la victimització sexual entre gèneres és molt similar en totes les tipologies de la victimització sexual en funció de la gravetat de la victimització, tot i que només és significativa en les extraordinàries i en les agudes.

Taula 4. Gravetat de les victimitzacions sexuals en funció del gènere

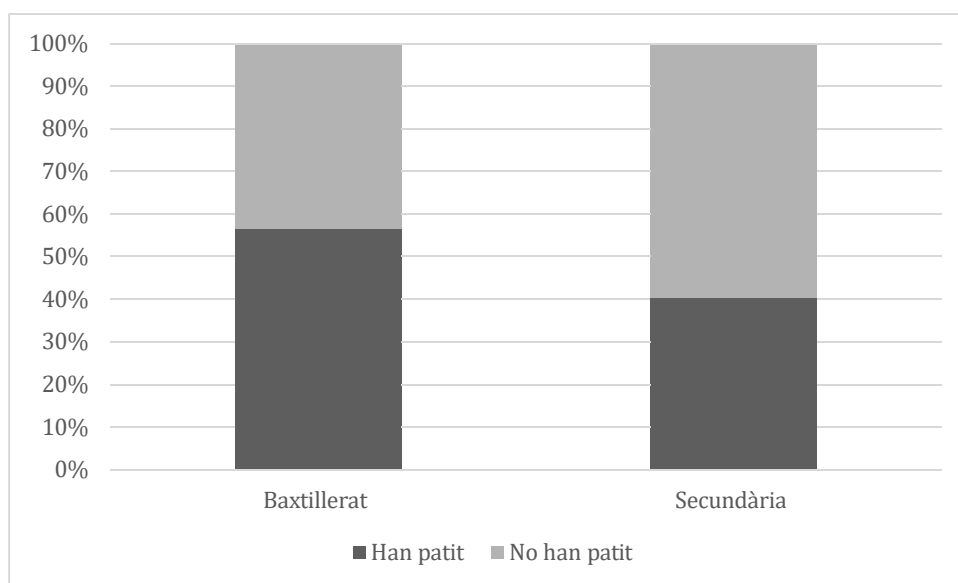
	Extraordinària ($p=0.0963$)		Aguda ($p=0.0367$)		Pandèmica ($p=0.0181$)	
	<i>n</i>	%	<i>n</i>	%	<i>n</i>	%
Masculí ($n=174$)	14	8,05%	34	19,54%	66	37,93%
Femení ($n=204$)	31	15,20%	63	30,88%	107	52,45%

Font: elaboració pròpia

En conclusió, els joves de gènere masculí han patit més victimitzacions sexuals al llarg de la seva vida. Si ens fixem en la gravetat, aquesta relació és significativa en les victimitzacions sexuals pandèmiques i en les agudes, per tant, en les de menys gravetat.

Si ens fixem ara en el nivell d'estudis, podem observar que els enquestats que més victimitzacions han patit han estat els estudiants de batxillerat. Tal i com comentàvem amb l'any de naixement, s'ha de tenir en compte que s'ha preguntat per les victimitzacions sofertes al llarg de la vida, per tant, el fet d'haver viscut més (i per tant, estar fent un curs superior) et fa tenir més probabilitats d'haver viscut alguna victimització.

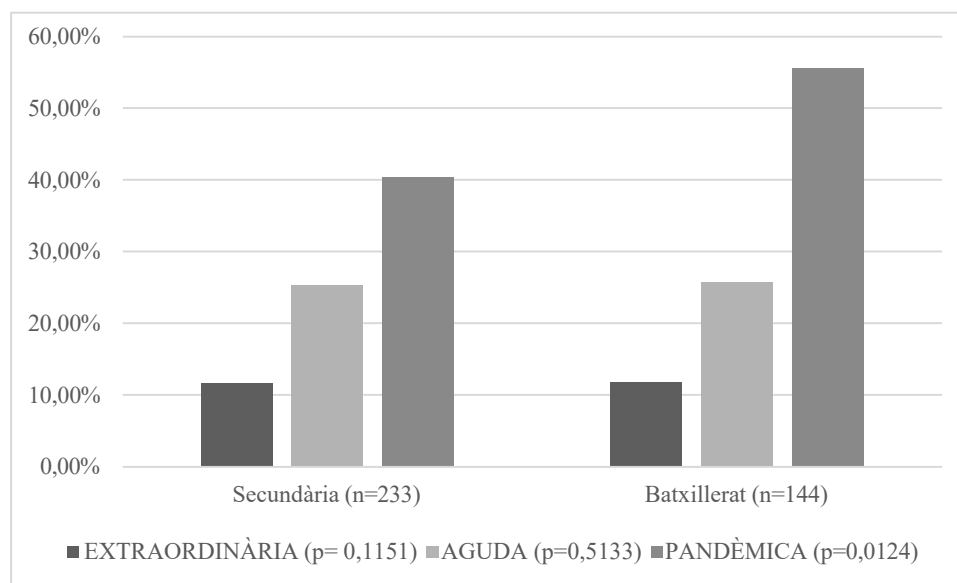
Figura 5. Victimitzacions sexuals segons el nivell d'estudis dels enquestats.

Font: elaboració pròpia

Tal i com podem observar, en quan a la gravetat, els percentatges a cada tipus de victimització son els mateixos, i per tant, presenten relacions no significatives menys a les victimitzacions pandèmiques, resultat similar a l'any de naixement.

Figura 6. Percentatge d'enquestats que han patit una victimització sexual pandèmica, aguda o extraordinària, segons el nivell d'estudis.

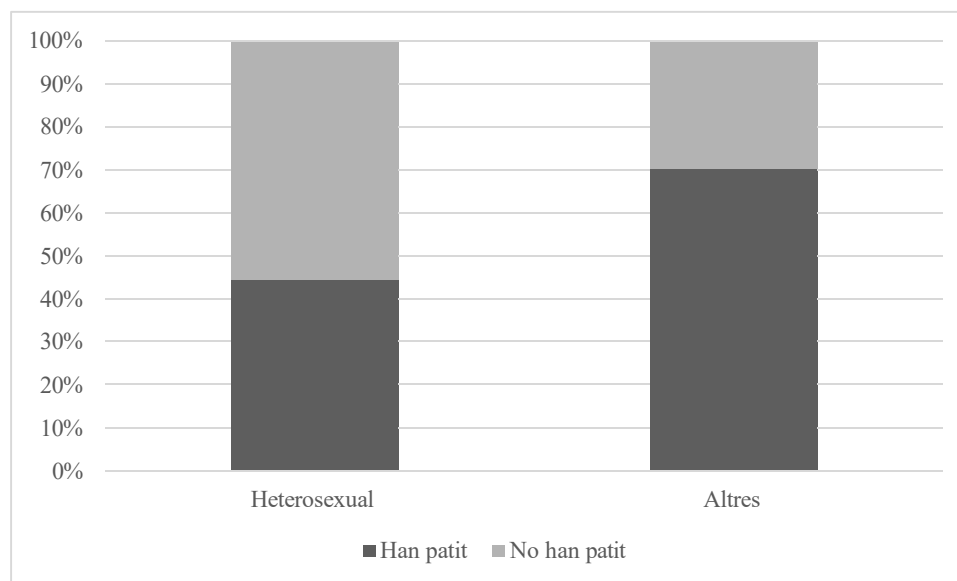

Font: elaboració pròpia

En conclusió, els alumnes de batxillerat han patit més victimitzacions sexuals, significativament en la categoria de la victimitzacions sexuals pandèmiques.

Finalment, en el cas de l'orientació sexual, podem observar que, en els casos on la orientació sexual és diferent a l'heterosexual, la victimització sexual és molt gran en proporció al seu total.

Figura 7. Victimitzacions sexuals segons la orientació sexual dels enquestats.

Font: elaboració pròpia

I doncs, si mirem la gravetat d'aquestes victimitzacions, veiem que la relació segueix sent significativa en les pandèmiques i les agudes. On la tendència és la mateixa que a l'anterior gràfica.

Taula 5. Gravetat de les victimitzacions sexuals patides segons l'orientació sexual

	Extraordinària ($p=0,4222$)		Aguda ($p=0,0113$)		Pandèmica ($p=0,0214$)	
	<i>n</i>	%	<i>n</i>	%	<i>n</i>	%
Heterosexual ($n=342$)	38	11,11%	79	23,10%	148	43,27%
Altres ($n=29$)	7	24,14%	16	55,17%	24	82,76%

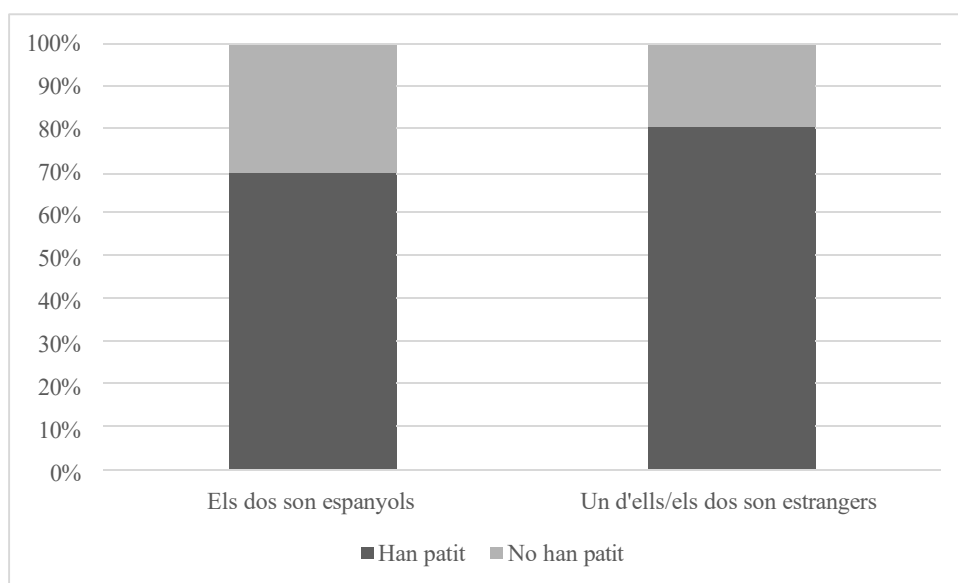
Font: elaboració pròpia

Per tant, podem concloure que les persones d'orientació sexual diferent a l'heterosexual tenen més probabilitats de patir una victimització sexual, sobretot en els casos de les victimitzacions sexuals pandèmiques i agudes.

- **Victimització entre iguals**

En el cas de la victimització entre iguals, hem vist que existia una relació significativa amb la variable del lloc de naixement dels progenitors. La V de Cramer d'aquesta relació és de 0.1275, per tant, podem considerar que existeix una relació feble entre les dues variables.

Figura 8. Victimitzacions entre iguals patides segons la nacionalitat dels progenitors.

Font: elaboració pròpia

En aquesta relació podem veure que aquells enquestats que un dels dos progenitors o els dos progenitors son estrangers tenen més possibilitats de patir una victimització, cosa que podia arribar a indicar una possible discriminació per procedència dins de les escoles o instituts.

Segons la gravetat, podem veure que la relació només és significativa en les pandèmiques, per tant, en les menys greus.

Taula 6. Gravetat de les victimitzacions entre iguals patides pels enquestats segons el lloc de naixement dels seus progenitors.

	Extraordinària ($p=0,0710$)		Aguda ($p=0,1064$)		Pandèmica ($p=0,020$)	
	<i>n</i>	%	<i>n</i>	%	<i>n</i>	%
Els dos son espanyols ($n=326$)	10	3,07%	79	24,23%	209	64,11%
Un d'ells o els dos son estrangers ($n=51$)	2	3,92%	13	25,49%	43	84,31%

Font: elaboració pròpia

Així doncs, podem concluir que els joves que tenen un o els dos progenitors estrangers tenen més probabilitat de ser víctimes d'un delictes per part dels iguals, sobretot en la seva modalitat menys greu (victimitzacions pandèmiques).

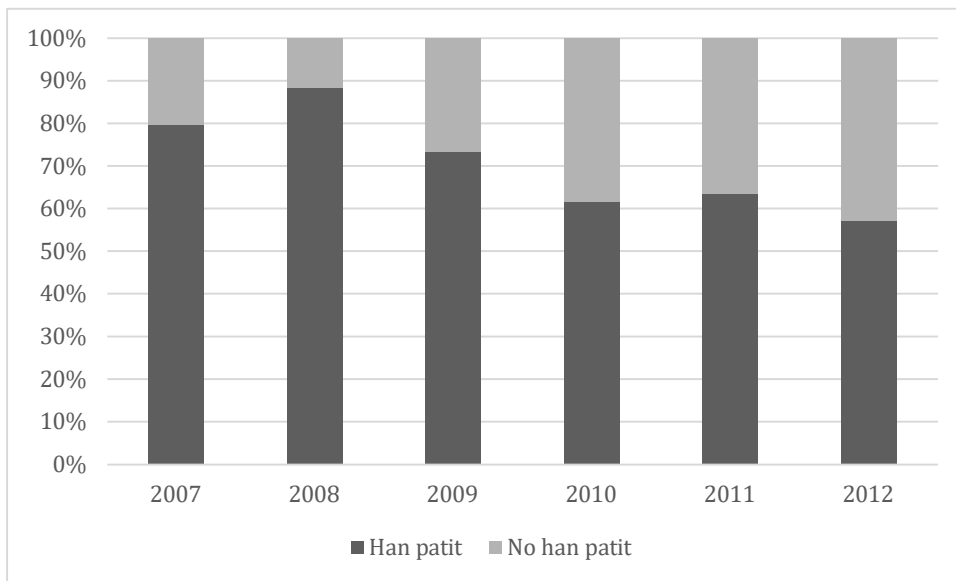
- **Exposició a la violència**

En el cas de l'exposició a la violència, ens trobem amb una relació significativa amb l'any de naixement, i amb el nivell d'estudis. En aquest cas, a diferència de les dues tipologies anteriors, la significació és més rellevant ja que hi ha un 99% de probabilitats que hi hagi una relació entre l'exposició a la violència i les variables estudiades ($p\text{-valor}<0,01$). Per tant, en aquest cas, és més interessant encara estudiar la intensitat d'aquesta relació.

En quan a l'any de naixement i al nivell d'estudis, la V de Cramer és de 0,2444 i 0,2158, respectivament, per tant, podríem afirmar que la intensitat de la relació entre les dues variables amb la victimització per exposició a la violència seria moderada.

Segons la gràfica següent, i fixant-nos en l'any de naixement dels enquestats, podem observar com les persones més grans han patit més victimitzacions que les més petites.

Figura 9. Percentatge d'enquestats que han patit una victimització per exposició a la violència, segons l'any de naixement.

Font: elaboració pròpia

Si ens fixem en les diferents categories segons gravetat, podem observar com la probabilitat de ser víctima per exposició a la violència augmenta com més gran es fa la persona. Això pot ser a causa que no es preguntava per les experiències de victimització viscudes en l'últim any, sinó en tota la seva vida, per tant, com que han viscut més anys, han vist més situacions de violència. En aquest cas, veiem que només son significatives la victimització extraordinària i la pandèmica.

Taula 7. Gravetat de les victimitzacions per exposició a la violència en funció de l'any de naixement

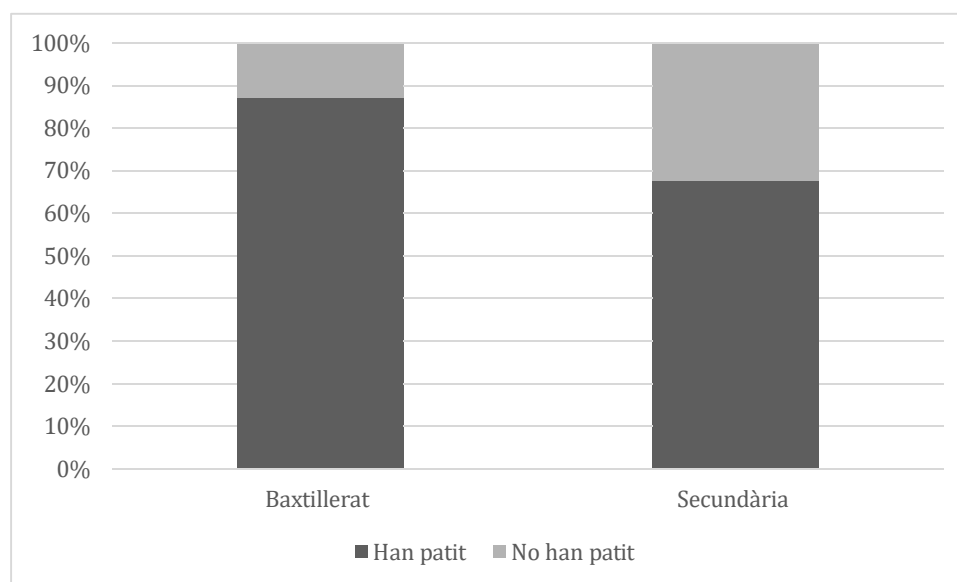
	Extraordinària ($p=0,0256$)		Aguda ($p=0,2924$)		Pandèmica ($p=0,00026$)	
	<i>n</i>	%	<i>n</i>	%	<i>n</i>	%
2007 ($n=49$)	5	10,20%	14	28,57%	37	75,51%
2008 ($n=111$)	0	0,00%	29	26,13%	97	87,39%
2009 ($n=75$)	5	6,67%	16	21,33%	54	72,00%
2010 ($n=60$)	2	3,33%	13	21,67%	36	60,00%
2011 ($n=82$)	2	2,44%	11	13,41%	50	60,98%
2012 ($n=7$)	0	0,00%	1	14,29%	4	57,14%

Font: elaboració pròpia

Per tant, concluem que els joves més grans tenen més probabilitat de ser exposats a la violència que no pas els més petits.

Fixant-nos en el nivell d'estudis, podem observar com els estudiants de batxillerat mostren una victimització per exposició a la violència superior als de secundària.

Figura 10. Victimitzacions per exposició a la violència segons el nivell d'estudis.

Font: elaboració pròpia

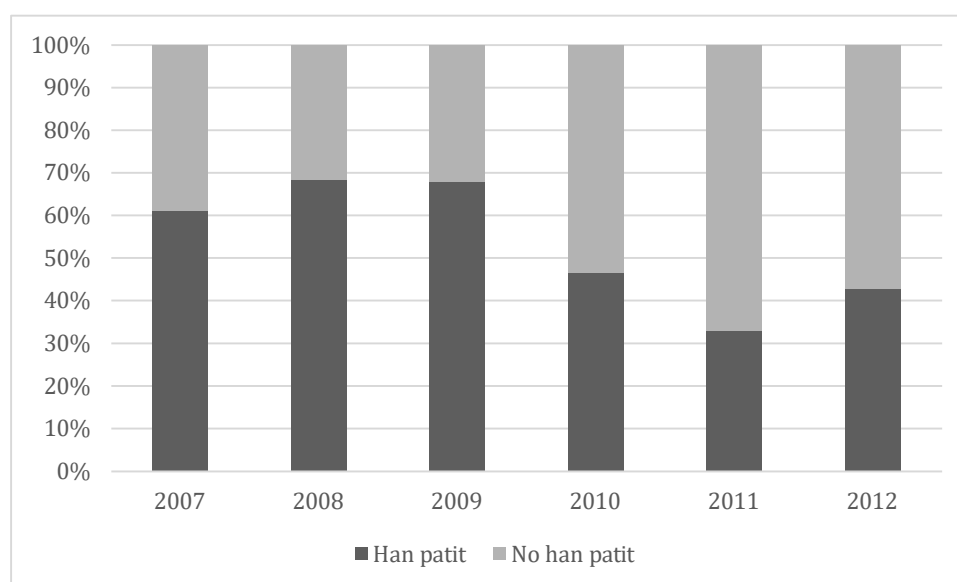
Per tant, concluïm que els joves de batxillerat tenen més probabilitat de ser exposats a la violència que no pas els més petits.

- **Victimització en línia**

En el cas de la victimització en línia, tenim dues variables que podrien explicar aquesta tipologia de victimització. Aquestes són l'any de naixement, i el nivell d'estudis.

En el cas de l'any de naixement, podem afirmar que la relació és molt significativa ja que podem afirmar amb més d'un 99,9% de probabilitat que existeix una relació entre les dues variables. I si ens fixem en la intensitat de la relació, basant-nos en la interpretació de Fiero (2010), veiem que és elevada ($V \text{ de Cramer}=0,3117$). Per tant, estem davant d'una variable que de forma significativa i amb una intensitat elevada podria explicar la victimització en línia.

Figura 11. Victimitzacions en línia segons l'any de naixement.

Font: elaboració pròpia

Quan ens fixem en les victimitzacions dividides per gravetat, podem veure que en el cas de la victimització en línia, la distribució segons l'edat està més repartida que en altres tipologies de victimitzacions, on la relació entre edat més gran i possibilitat de ser víctima era més evident. Veiem que, segons la gravetat, només son significatives les relacions amb les victimitzacions agudes i amb les pandèmiques.

Taula 8. Gravetat de les victimitzacions en línia en funció de l'any de naixement

	Extraordinària ($p=0,1917$)		Aguda ($p=0,01905$)		Pandèmica ($p=6,606e^{-07}$)	
	<i>n</i>	%	<i>n</i>	%	<i>n</i>	%
2007 ($n=49$)	4	8,16%	14	28,57%	29	59,18%
2008 ($n=111$)	9	8,11%	45	40,54%	67	60,36%
2009 ($n=75$)	7	9,33%	36	48,00%	42	56,00%
2010 ($n=60$)	2	3,33%	19	31,67%	20	33,33%
2011 ($n=82$)	4	4,88%	20	24,39%	21	25,61%
2012 ($n=7$)	0	0,00%	2	28,57%	3	42,85%
TOTALS	28	7,29%	138	35,94%	185	48,18%

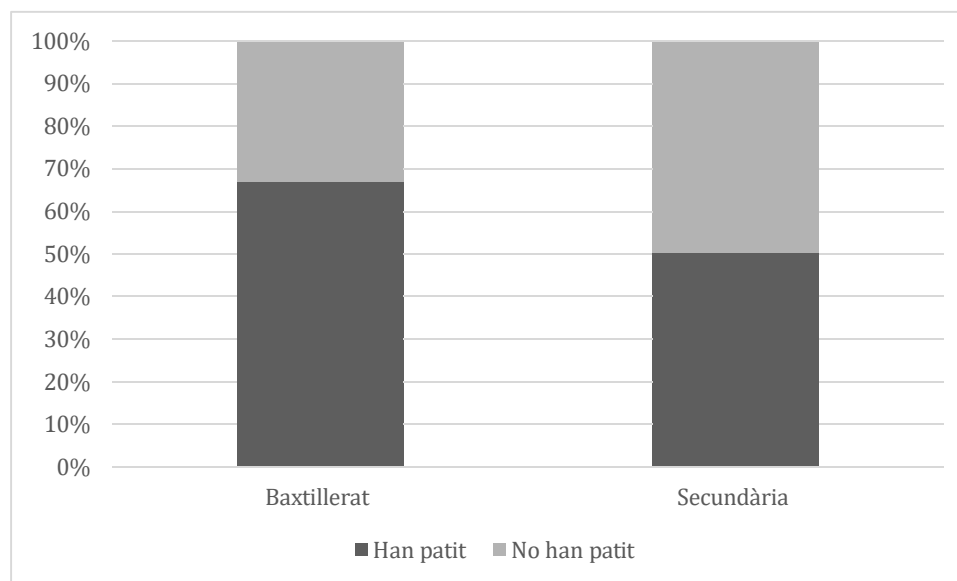
Font: elaboració pròpia

Segons la gràfica anterior, i fixant-nos en l'any de naixement dels enquestats, podem observar com les persones més grans han patit més victimitzacions que les més petites.

En el cas del nivell d'estudis la intensitat de la relació és baixa (V de Cramer = 0.1541).

Fixant-nos en aquesta variable, podem observar com els estudiants de batxillerat mostren una victimització en línia superior als de secundària. Una tendència similar a les victimitzacions sexuals i per exposició a la violència, i tal i com hem dit en aquestes categoria, les variables d'edat i nivell d'estudis poden estar molt relacionades.

Figura 12. Victimitzacions en línia segons el nivell d'estudis.

Font: elaboració pròpia

Si ens fixem en la classificació segons la gravetat, podem observar com l'única relació significativa es produeix amb les victimitzacions pandèmiques, on la tendència mostra que els estudiants de batxillerat tenen més probabilitats de patir una victimització en línia pandèmica.

Taula 9. Gravetat de les victimitzacions en línia en funció del nivell d'estudis.

	Extraordinària ($p=0,496$)		Aguda ($p=0,5552$)		Pandèmica ($p=0,00134$)	
	<i>n</i>	%	<i>n</i>	%	<i>n</i>	%
Batxillerat ($n=144$)	9	6,25%	53	36,81%	88	61,11%
Secundària ($n=233$)	18	7,73%	83	35,62%	94	40,34%

Font: elaboració pròpia

5.4. Hipòtesi 2: La victimització juvenil a Sabadell es distribueix de manera desigual segons el context geogràfic.

Per analitzar la relació entre el lloc de residència i les diferents tipologies de victimització, s'ha elaborat una taula on es mostra el *p-valor* de la relació de cada tipologia amb la variable de DISTRICTES creada.

Taula 10. *P-valors* de la relació entre la variable DISTRICTES i els diferents tipus de victimització.

TIPUS DE VICTIMITZACIÓ					
Convencional	Cuidadors	Sexual	Entre iguals	Exposició	En línia
0,2369	0,9071	0,6598	0,9089	0,02746	0,09282

Font: elaboració pròpia

Podem veure, segons la taula anterior, que l'únic tipus de victimització que presenta una relació significativa amb la variable DISTRICTES és la victimització per exposició a la violència. La V de Cramer és de 0.2025, cosa que indica, seguint la interpretació feta durant tota la investigació, que la intensitat de la relació és moderada, i per tant, és necessari aprofundir-hi.

Seguidament, si ens fixem en la Taula 8, podem veure com hi ha districtes on la proporció d'enquestats victimitzats és més elevada. Aquests són els districtes 5, 6 i 7, que correspondrien a les zones de Gràcia, Can Feu i Oest (districte 5) la Creu de Barberà, Sud i Sant Pau Riu-Sec (districte 6) i la Serra de Sant Iscle i Est (districte 7). Aquesta relació es dona, i és significativa, sobretot en victimitzacions per exposició a la violència pandèmiques.

Taula 11. Percentatge de persones que manifesten haver patit una victimització per exposició a la violència segons la gravetat i districte on resideixen

	Districte 1	Districte 2	Districte 3	Districte 4	Districte 5	Districte 6	Districte 7
EXTRAORDINÀRIA <i>(p=0,02313)</i>	4,37%	0,00%	0,00%	0,00%	20,00%	0,00%	0,00%
AGUDA <i>(p=0,4052)</i>	21,43%	23,53%	23,08%	18,52%	26,67%	38,89%	25,00%
PANDÈMICA <i>(p=0,03527)</i>	75,00%	70,59%	76,92%	62,96%	80,00%	77,78%	83,33%
n	252	34	13	27	15	18	12

Font: elaboració pròpia

Per comparar aquestes dades amb la realitat, no disposem de cap dada oficial, ni per part de l'Ajuntament de Sabadell, ni Ministeri de l'Interior, ni Generalitat, ni Mossos d'Esquadra, ni de la policia local, que ens indiqui la criminalitat de Sabadell per zones.

5.5. Hipòtesi 3: La percepció de la justícia per part dels joves que han patit algun tipus de victimització i han denunciat és dolenta.

Finalment, per tancar amb la investigació, s'ha volgut analitzar també la percepció de la justícia per part del joves que havien patit algun tipus de victimització.

En primer lloc, s'ha seleccionat a aquelles persones que havien manifestat haver experimentat una de les situacions per les quals es pregunta al qüestionari, per tant, que han sofert algun dels tipus de victimització que es vol estudiar. En total, 364 persones (un 94,79%), de les 384 persones que formaven part de la mostra, manifesten haver patit, com a mínim un dels tipus de victimització que s'han estudiat. D'aquestes, només un 4,12% de les persones manifesten haver denunciat els fets (15 persones). Això ja ens dona la primera dada manifesta, que és que, com a mínim, els joves de la nostra mostra denuncien poc els fets que els van ocórrer.

Taula 12. Tipologies de victimitzacions sofertes per les persones que manifesten haver denunciat ($n=15$)

	n	%³
Convencional	13	5,28%
<i>Extraordinària</i>	7	14,29%
<i>Aguda</i>	5	10%
<i>Pandèmica</i>	10	4,38%
Cuidadors	11	4,95%
<i>Extraordinària</i>	2	40%
<i>Aguda</i>	5	8,93%
<i>Pandèmica</i>	11	5,02%
Iguals	11	4,10%
<i>Extraordinària</i>	3	17,65%
<i>Aguda</i>	5	4,95%
<i>Pandèmica</i>	10	3,92%
Sexual	12	6,66%
<i>Extraordinària</i>	7	15,22%
<i>Aguda</i>	9	9,18%
<i>Pandèmica</i>	12	6,82%
Exposició a la violència	14	4,88%
<i>Extraordinària</i>	2	14,29%
<i>Aguda</i>	8	9,52%
<i>Pandèmica</i>	14	5%
En línia	15	6,85%
<i>Extraordinària</i>	8	28,57%
<i>Aguda</i>	9	6,52%
<i>Pandèmica</i>	14	7,57%

Font: elaboració pròpia

Si comparem aquesta taula, amb la Taula 2, on es mostra la tipologia de victimitzacions patides segons les dues classificacions del total de la mostra, podem observar que el percentatge de persones que han denunciat en les victimitzacions extraordinàries és més gran que els que han denunciat en victimitzacions agudes o pandèmiques. Per tant, el percentatge de denúncies aniria en funció de la gravetat de la victimització, menys en el cas de les victimitzacions en línia, on es mostra un

³ Percentatge calculat prenent com a total els valors de la Taula 2.

percentatge més elevat dels que han denunciat victimitzacions pandèmiques que agudes.

Per poder validar aquesta hipòtesi, hem de veure la percepció que tenen sobre la justícia aquestes persones que manifesten haver denunciat els fets. Per a fer-ho es va preguntar a aquestes persones quina nota li posarien al tracte rebut, sent 1 la pitjor puntuació i 5 la millor. Els enquestats van aprovar l'actuació de la justícia ($\bar{x}=2,6$), tot i que de forma molt justa, sent la resposta més votada la puntuació de 2. Per tant, podríem dir que la percepció de l'actuació de la justícia per part dels enquestats que han patit una o més victimitzacions i que han denunciat no és del tot bona ja que la mitjana està aprovada (considerant l'aprovat un 2,5), però si ens fixem en nombres absoluts 7 persones els donen un 3 o més, però 8 persones els donen un 1 o un 2.

En aquest apartat, es va demanar també una valoració qualitativa d'aquesta experiència. D'aquestes 15 persones que van denunciar, 3 van manifestar que, segons la seva opinió, els van tractar pitjor pel fet de ser menors d'edat, 3 van manifestar que, segons la seva opinió, es van posar més recursos de l'habitual, i 3 van considerar que els van tractar de la mateixa manera que als adults.

Per acabar, es va preguntar a tota la mostra si millorarien alguna cosa del sistema de justícia o si volien expressar alguna cosa sobre aquesta temàtica, i mostro les opinions més destacables de les persones que van contestar:

“Em van dir que el que m'havien dit per xarxes podria haver sigut pitjor, i que no era prou greu per a denunciar. Llavors, per començar, podrien no haver-me fet sentir que realment no havia passat res i que jo estava exagerant.”

“Si no hagues tingut por, potser hagués denunciat”

“No he tornat a saber res més de la denuncia”

6. DISCUSSIÓ I IMPLICACIONS

La victimització infantil i juvenil, com ja hem vist, és un fenomen difícil de conceptualitzar perquè pot incloure moltes tipologies, i té una sèrie de característiques diferencials a la victimització adulta (Pereda, 2013). Aquest treball ha intentat, des d'una perspectiva local, abordar aquest fenomen i intentar entendre quines variables estan relacionades amb cada tipologia de victimització.

Pereda, Guilera, Abad (2014) van aplicar el Juvenile Victimization Questionnaire a una mostra de 1.107 persones, i van obtenir que un 83% dels joves havien experimentat al llarg de la seva vida algun tipus de victimització. En aquest estudi s'ha preguntat pels mateixos mòduls de victimització i s'ha obtingut un percentatge més elevat, un 94,79%. Per tant, podem veure que la tendència és la mateixa, és a dir, que podem afirmar que la gran majoria dels adolescents manifesten haver patit algun tipus de victimització al llarg de la seva vida.

Seguint amb les categories, Pereda, Guilera i Abad (2014) diuen "al llarg de la seva vida, almenys la meitat dels adolescents d'aquest estudi han experimentat algun tipus de delictes convencionals, han estat testimonis de violència o han patit victimització per part dels iguals. A més, una quarta part va informar d'alguna mena de victimització per part de cuidadors, i 1 de cada 8 va reportar victimització electrònica.". En aquest estudi hem vist que les tendències són similars a les presentades per l'estudi anterior, tot i que es difereix en les categories de victimització per part de cuidadors, que en aquest estudi s'ha manifestat per més de la meitat dels enquestats, i també difereix molt en la victimització en línia, ja que en aquest estudi s'ha observat que un 57,03% dels enquestats manifesten haver patit aquest tipus de victimització. En el cas de la victimització en línia, una de les possibles causes que pot estar darrere de la diferència és que l'estudi amb el qual s'està fent la comparativa data de l'any 2014, on les tecnologies de la informació i la comunicació no estaven tant desenvolupades, ni els adolescents hi tenien tant accés, cosa que els protegia d'aquest tipus de victimitzacions. Per tant, sí que podem constatar que en els últims anys hi ha hagut un augment de la victimització electrònica, mentre que la resta s'han mantingut estables.

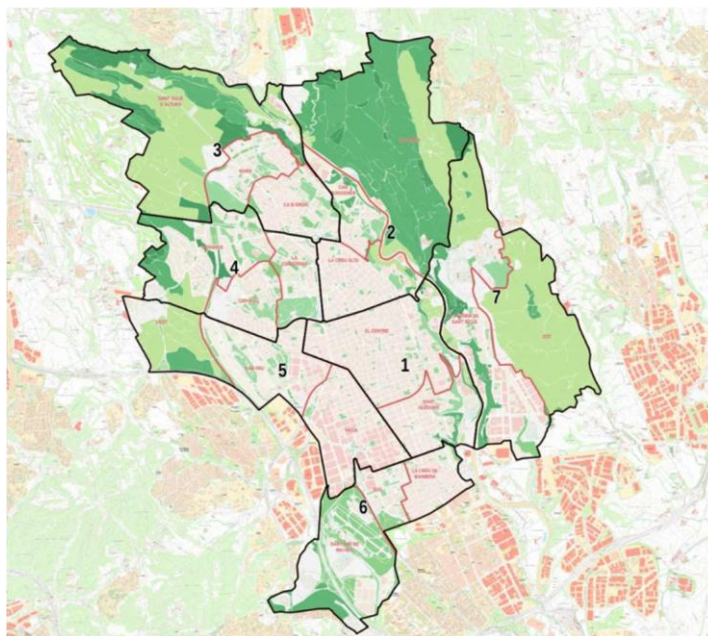
Sobre la victimització sexual, Pereda (2016), fa una revisió de la literatura existent sobre aquest tema, i estableix que hi ha tres articles (Pereda, Guilera, Forns i Gómez-Benito, 2009; Stoltenborgh, van IJzendoorn, Euser i Bakermans-Kranenburg, 2011; Barth, Bermetz, Heim, Trelle i Tonia, 2014) que realitzen una meta-anàlisi i que arriben a xifres similars que indiquen que la prevalença es situa *“en un porcentaje que no varía demasiado entre estudios y se sitúa en un 8% de los varones y cerca de un 20% de las mujeres”*. Si ens fixem en el nostre estudi, els percentatges són més elevats (20% en persones del gènere masculí, i 31% en persones del gènere femení). Aquestes dades poden indicar una de les conclusions que extreu Pereda (2016), que assenyala que els estudis que s’han dut a terme des de la perspectiva del desenvolupament *“mostren percentatges de victimització sexual molt superiors als obtinguts a partir d’estadístiques oficials”*. Així i tot, no tenim cap variable que presenti, seguint el criteri d’interpretació presentat de la V de Cramer, una intensitat moderada o elevada, per tant, pot ser que la relació significativa sigui a causa d’altres factors no estudiats en aquest estudi.

Sobre la relació significativa que trobem en la victimització per exposició a la violència, i en la victimització en línia, on podem veure que, en general es pateix més victimitzacions d’aquest tipus com més grans són, també ho trobem esmenat en l’estudi de Pereda, Guilera i Abad (2014), que atribueix aquestes diferències a *“la seva major autonomia i independència, d’acord amb la teoria clàssica de l’exposició segons l’estil de vida, definida per Hindelang, Gottfredson i Garofalo (1978).”* Aquests autors diuen que en el cas dels adolescents, els més grans solen tenir més autonomia, mobilitat i temps lliure fora de casa, cosa que incrementa la seva exposició a situacions de risc, com presenciar violència al barri o patir-la directament. Per això, a l’estudi es veu com a mesura que es van fent grans van augmentant les situacions de victimització que han patit. Malgrat Pereda (2014) només relaciona aquesta teoria amb l’exposició a la violència, aquest guany d’autonomia a mesura que vas creixent es podria relacionar amb les tecnologies de la informació i la comunicació, ja que a mesura que vas creixent, baixa el control per part dels tutors/Cuidadors sobre els continguts als quals accedeixes. Així i tot, en la victimització en línia podem observar una alta prevalença també en edats

joves, cosa que ens hauria de fer estar alerta sobre l'accés que els més petits tenen a Internet.

Fixant-nos en la segona hipòtesi, l'únic tipus de victimització que es relacionava significativament amb el lloc de residència era la categoria de victimització per exposició a la violència. Aquesta variable mostrava que les zones on, percentualment, més joves van ser exposats a algun tipus de violència, eren els districtes 5, 6 i 7. Els districtes situats més als Rodals de Sabadell, tal i com podem veure al següent mapa.

Figura 13. Plànol de Sabadell dividit per districtes

Font: elaboració pròpia

Aquesta relació es podria explicar amb el plantejament fet per Lefebvre (1979) que va argumentar que les ciutats modernes reflecteixen una producció d'espais desiguals, on les zones centrals estan dissenyades per acomodar les classes socials més altes, mentre que les zones perifèriques estan destinades a les classes treballadores i marginalitzades. Les persones que viuen en àrees més perifèriques sovint tenen menys accés a recursos, serveis i oportunitats, i per tant, en aquestes zones la conflictivitat és més alta. Així mateix, és veritat que des del 1979 la

configuració de les ciutats ha canviat, però el fet que l'única victimització que presenti una relació significativa amb la residència sigui l'exposició a la violència, denota que pot ser possible que en aquestes zones situades a la perifèria hi hagi més conflictivitat. Seria interessant fer més investigacions en aquest àmbit.

Finalment, i veient les dades de denúncies, en comparació amb la totalitat de persones que manifesten haver patit com a mínim un tipus de victimització, veiem que els adolescents denuncien poc totes les experiències patides i els que ho denuncien puntuen amb un 2,6 (d'una escala de l'1 al 5) l'actuació de la justícia, cosa que pot tenir múltiples causes. Ells mateixos, quan se'ls ha preguntat per coses que millorarien de la justícia han assenyalat possibles causes, com poden ser: la minimització del fet, la por (a ser re-victimitzat, o al perpetrador) o el poc seguiment de la denúncia. Aquestes conclusions no son significatives, però poden orientar a futurs estudis de la matèria.

7. CONCLUSIONS

Al llarg d'aquesta investigació s'ha analitzat el perfil de la víctima adolescent a Sabadell i s'ha pogut veure que la victimització infantil és un fenomen multi-causal, i que és important conceptualitzar correctament aquest concepte per poder realitzar estudis quantitatius i qualitatius comparables per poder conèixer la realitat d'aquesta problemàtica, i així poder aplicar polítiques públiques efectives que puguin pal·liar les conseqüències traumàtiques que tenen aquestes experiències en els adolescents. Per això mateix, no s'ha pogut concretar un perfil exacte de "víctima ideal", ja que s'entrecreuen molts factors.

A nivell local, un cop presentats els resultats, podem observar que hi ha una distribució desigual de la delinqüència entre diferents zones, sobretot en la categoria d'exposició a la violència, cosa que pot obeir a una major conflictivitat en aquests barris, i per tant, una desorganització superior.

Finalment, instaria a l'Ajuntament de Sabadell a començar a recollir dades a nivell local per poder conceptualitzar correctament aquesta problemàtica, i poder conèixer, de primera mà, l'opinió dels nostres adolescents i joves i poder millorar, així mateix, la seva visió de la justícia i de l'actuació dels poders públics. Per poder accedir a tothom, recomanaria també posar en funcionament un sistema de denúncies efectiu i que protegís correctament a les víctimes per instar així a l'augment de denúncies.

8. BIBLIOGRAFIA

- Ajuntament de Sabadell. (2017, 11 d'octubre). *Ple de l'Ajuntament de Sabadell*.
- Barth, J., Bermetz, L., Heim, E., Trelle, S., y Tonia, T. (2014). The current prevalence of child sexual abuse worldwide: A systematic review and meta-analysis. *International Journal of Public Health*, 58(3), 469-483. doi:10.1007/s00038-012-0426-1
- Belsky, J. (1980). Child maltreatment: An ecological integration. *American Psychologist*, 35(4), 320–335. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.35.4.320>
- Declaración de los Derechos del Niño. (1959). Adoptada por la Asamblea General de las Naciones Unidas el 20 de noviembre de 1959.
- Fierro, J. (2010). Análisis estadístico univariado, bivariado y variables control [Notas de clase]. <http://chitita.uta.cl/cursos/2012-1/0000104/recursos/r-25.pdf>
- Finkelhor, D. (1995). The victimization of children: A developmental perspective. *American journal of Orthopsychiatry*, 65(2), 177-193.
- Finkelhor, D. (2007). *Child victimization: Violence, crime, and abuse in the lives of young people*. Oxford University Press.
- Finkelhor, D. (2008). *Childhood victimization: Violence, crime, and abuse in the lives of young people*. Oxford University Press.
- Finkelhor, D., Hamby, S. L., Ormrod, R., & Turner, H. (2005). The Juvenile Victimization Questionnaire: Reliability, validity, and national norms. *Child Abuse & Neglect*, 29(4), 383–412. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2004.11.001>
- Hein, A., Blanco, J., & Mertz, C. (2004). Factores de riesgo y delincuencia juvenil: Revisión de la literatura nacional e internacional. *Fundación Paz Ciudadana*.

- Hindelang, M. S., Gottfredson, M., & Garofalo, J. (1978). *Victims of personal crime*. Cambridge, MA: Ballinger
- Java, R. (1995). Juvenile victimization: A global perspective. *United Nations Office on Drugs and Crime*.
- Kempe, C. H., Silverman, F. N., Steele, B. F., Droegemueller, W., & Silver, H. K. (1962). The battered-child syndrome. *Journal of the American Medical Association*, 181(17), 17–24.
- Lefebvre, H. (1974). *La producción del espacio*. Ediciones Siglo XXI.
- Ley Orgánica 5/2000, de 12 de enero, reguladora de la responsabilidad penal de los menores. *Boletín Oficial del Estado*, 11, 13 de enero de 2000. <https://www.boe.es/eli/es/lo/2000/01/12/5>
- Loeber, R., Farrington, D., & Illescas, S. R. (2011). La transición desde la delincuencia juvenil a la delincuencia adulta. *Revista Española de Investigación Criminológica*, 9, 1–41.
- Molina, E. F., Gutiérrez, R. B., Alberola, C. R., & Boró, Á. M. (2009). Evolución y tendencias de la delincuencia juvenil en España. *Revista Española de Investigación Criminológica*, 7, 1–30.
- Organització de la Nacions Unides. (1989). *Convención sobre los Derechos del Niño*.
- Organització de la Nacions Unides. (1985). *Reglas mínimas de las Naciones Unidas para la administración de la justicia de menores (Reglas de Beijing)* (Resolución 40/33).
- Pereda, N. (2013a). Menores víctimas del terrorismo: Una aproximación desde la victimología del desarrollo. *Anuario de Psicología Jurídica*, 22(1), 13–24.
- Pereda, N. (2013b). *Victimització en la infància i l'adolescència* [Apunts docents]. Universitat Oberta de Catalunya.

https://openaccess.uoc.edu/bitstream/10609/69786/2/Victimologia_M%C3%B2dul%202_Victimitzaci%C3%B3%20en%20la%20inf%C3%A0ncia%20i%20l%C2%BFadolesc%C3%A8ncia.pdf

Pereda, N., Guilera, G., & Abad, J. (2014). Victimizació infantil y adolescente en una muestra comunitaria española. *Anuario de Psicología*, 44(1), 3–11. <https://doi.org/10.1344/apt.v44i1.11685>

Pereda, N., Gallardo-Pujol, D., & Guilera, G. (2018). Good practices in the assessment of victimization: The Spanish adaptation of the Juvenile Victimization Questionnaire. *Psychology of Violence*, 8(1), 76–86.

Pereda, N., Guilera, G., Forns, M., y Gómez-Benito, J. (2009). The prevalence of child sexual abuse in community and student samples: A meta-analysis. *Clinical Psychology Review*, 29(4), 328–338. doi:10.1016/j.cpr.2009.02.007

Stoltenborgh, M., van IJzendoorn, M. H., Euser, E. M., y Bakermans-Kranenburg, M. J. (2011). A global perspective on child sexual abuse: Meta-analysis of prevalence around the world. *Child Maltreatment*, 16(2), 79–101. doi:10.1177/1077559511403920

World Health Organization. (2017). *INSPIRE: Seven strategies for ending violence against children*. <https://www.who.int/publications/i/item/inspire-seven-strategies-for-ending-violence-against-children>

9. ANNEXES

ANNEX 1. Qüestionari administrat per a l'estudi

SECCIÓ 1. Informació Sociodemogràfica.

Ara et faré unes quantes preguntes per saber quin és el teu perfil social i demogràfic. Les respostes són totalment anònimes, i nomé seran tingudes en compte en el seu global, no individualment.

P1. Quin any vas néixer?

1. Més tard del 2012
2. 2012
3. 2011
4. 2010
5. 2009
6. 2008
7. 2007
8. Abans del 2007

P2. Amb quin gènere t'identifiques?

1. Masculí
2. Femení
3. No binari
4. Altres
5. Prefereixo no dir-ho

P3. Quina és la teva orientació sexual?

1. Heterosexual
2. Homosexual
3. Bisexual
4. Altres
5. Prefereixo no dir-ho

P4. Nivell d'estudis actual

1. Primària
2. Secundària
3. Batxillerat
4. Cicles formatius
5. Altres

P5. A quin sector de Sabadell vius? (els noms entre parèntesi són els barris que inclou cada zona)

1. El Centre (Centre, Hostafrancs, Covadonga)
2. Sant Oleguer (Nostra Llar, Sol i Padrís,AVINGUDA-EIXAMPLE)
3. La Creu Alta (la Creu Alta)
4. Can Puiggener (Can Puiggener)
5. Togores (Rodal Togores)
6. Ca n'Oriac (Ca n'Oriac, Torreguitart, el Torrent del Capellà)
7. Nord (la Plana del Pintor, Sant Julià, la Roureda, Can dDeu)
8. Sant Julià d'Alta (Rodal Sant Julià d'Alta)
9. La Concòrdia (la concòrdia)
10. Berardo (Can Llong, Castellarnau, Rodal Berardo)
11. Can Rull (Cifuentes, Can Rull)
12. Gràcia (Gràcia)
13. Can Feu (Can Feu, la serra d'en Camaró, els Merinals, Can Gambús)
14. Oest (Rodal Oest)
15. La Creu de Barberà (les Termes, la Creu de Barberà)
16. Sud (Espronceda, Campoamor)
17. Sant Pau de Riu-Sec (Sant Pau de Riu-sec)
18. La serra de sant Iscle (el Raval d'Amàlia, el Poblenou, Torromeu, Can Roqueta, Rodal la Serra de Sant Iscle)
19. Est (Rodal Est)
20. NO visc a Sabadell

21. Visc a Sabadell, però no sé a quin barri

P6. Amb qui convius diàriament?

1. Amb ambdós progenitors
2. En règim de custòdia compartida
3. Amb només un progenitor
4. Amb altres familiars
5. En alguna institució
6. Altres
7. No ho vull contestar

P7. Quin és l'origen dels teus progenitors?

1. Ambdós son espanyols
2. Un d'ells és estranger
3. Els dos són estrangers
4. No ho sé/no ho vull contestar

P8. Has estat mai detingut, o has passat mai per un centre de menors o un centre penitenciari?

1. Sí
2. No

SECCIÓ 2. Experiències de victimització.

En aquesta secció et preguntaré sobre diferents experiències que podrien constituir una experiència de victimització, és a dir, un moment on tu pots haver sigut víctima d'algun tipus de delictes o conducta desviada. Et demano que contestis amb total sinceritat. Evidentment, tal i com hem dit abans, aquestes respostes només seran tingudes en compte en el seu conjunt, mai de forma individual, tampoc et demanaré que expliquis res sobre aquesta experiència, només que responguis SÍ O NO.

SUBSECCIÓ 2.1 Victimització convencional.

En aquesta subsecció et pregunto sobre delictes comuns que pots haver experimentat.

P9. Alguna vegada algú ha fet malbé o destruït intencionadament alguna cosa teva, com la bicicleta, la motxilla, el mòbil o alguna propietat teva, o de la teva família (com el cotxe, la porta de casa, etc.)?

1. Sí
2. No

P10. Alguna vegada t'han robat alguna cosa de valor (una bicicleta, un mòbil, diners) sense que tu te n'adonessis?

1. Sí
2. No

P11. Alguna vegada t'han robat alguna cosa de valor, com una bicicleta, un mòbil o diners, mitjançant la violència?

1. Sí
2. No

P12. Alguna vegada algú desconegut t'ha agredit físicament sense cap motiu (si has respost que SÍ a l'anterior pregunta, i respondries que sí a aquesta pel mateix motiu, respon NO)?

1. Sí
2. No

P13. Has estat alguna vegada amenaçat amb una arma o un objecte perillós (si has respost que SÍ a la pregunta 10, i respondries que sí a aquesta pel mateix motiu, respon NO)?

1. Sí
2. No

P14. Alguna vegada han intentat fer-te alguna acció que podria haver provocat la teva mort?

1. Sí
2. No

SUBSECCIÓ 2.2 Victimització per part de cuidadors, familiars.

En aquesta secció et preguntaré sobre accions delictives que familiars, cuidadors o els teus progenitors han comès sobre tu.

P15. Habitualment un cuidador, progenitor o familiar teu et pega i et fa mal o et deixa marca?

1. Sí
2. No

P16. Alguna vegada un adult t'ha insultat, cridat o t'ha fet sentir molt malament expressament, d'una manera ocasional i puntual?

1. Sí
2. No

P17. Alguna vegada un cuidador, progenitor o familiar teu t'ha colpejat tant fort que t'ha fet mal o t'ha deixat marques, d'una manera ocasional i puntual?

1. Sí
2. No

P18. Alguna vegada t'has sentit abandonat o que ningú cuidava de tu quan ho necessitaves?

1. Sí
2. No

SUBSECCIÓ 2.3 Victimització sexual.

Ara et preguntaré sobre experiències de victimització sexual. Quan dic “DESCONEGUT” em refereixo a persones que no coneixes, o gent que simplement has vist poques vegades, però que no has establert una relació amb ells. Quan dic “CONEGUT” em refereixo a persones del teu entorn familiars, amics, coneguts, companys d'escola, educadors, etc.

P19. Alguna vegada algú DESCONEGUT t'ha tocat d'una manera que et va fer sentir incòmode o que no volies, de forma puntual?

1. Sí
2. No

P20. Alguna vegada algú CONEGUT t'ha tocat d'una manera que et va fer sentir incòmode o que no volies, de forma puntual?

1. Sí
2. No

P21. Alguna vegada algú DESCONEGUT t'ha fet comentaris sexuals o et va fer sentir malament amb insinuacions sexuals, de forma puntual?

1. Sí
2. No

P22. Alguna vegada algú CONEGUT t'ha fet comentaris sexuals o et va fer sentir malament amb insinuacions sexuals, de forma puntual?

1. Sí
2. No

P23. Alguna vegada algú DESCONEGUT t'ha ensenyat imatges o vídeos amb contingut sexual sense tu voler-ho, de forma puntual?

1. Sí

2. No

P24. Alguna vegada algú CONEGUT t'ha ensenyat imatges o vídeos amb contingut sexual sense tu voler-ho, de forma puntual?

1. Sí
2. No

P25. Alguna vegada algú DESCONEGUT t'ha agredit de forma sexual (s'entén per agressió qualsevol acte que impliqui un contacte sexual sense consentiment, amb o sense violència), de forma puntual?

1. Sí
2. No

P26. Alguna vegada algú CONEGUT t'ha agredit de forma sexual (s'entén per agressió qualsevol acte que impliqui un contacte sexual sense consentiment, amb o sense violència), de forma puntual?

1. Sí
2. No

P27. Has patit algunes de les experiències descrites anteriorment de forma HABITUAL per part d'un CONEGUT O DESCONEGUT?

1. Sí, tocaments que m'han fet sentir incòmode.
2. Sí, habitualment em fan comentaris que em fan sentir incòmode.
3. Sí, habitualment m'ensenyen imatges o vídeos pornogràfics.
4. Sí, habitualment m'agredeixen sexualment.
5. No

SUBSECCIÓ 2.4 Victimització entre iguals (companys d'escola i amics)

Ara et preguntaré sobre la violència entre iguals, és a dir, aquella exercida pels teus companys/es d'escola, amics/gues, o persones de la teva edat amb qui et relacionis.

P28. Alguna vegada igual t'ha pegat, empès o fet mal expressament, amb la voluntat de fer-te mal, de forma puntual?

1. Sí
2. No

P29. De forma habitual un igual et pega, o et fa mal expressament, amb la voluntat de fer-te mal?

1. Sí
2. No

P30. Alguna vegada a l'escola o al teu entorn d'amistats han dit mentides sobre tu o t'han fet sentir exclòs expressament?

1. Sí
2. No

P31. Algun igual t'ha insultat o burlat contínuament a l'escola o fora d'ella, de forma presencial (després es pregunta per la violència en línia)?

1. Sí
2. No

SUBSECCIÓ 2.5 Exposició a violència comunitària o indirecta

Ara ja no et pregunto sobre coses que t'han passat, sinó et pregunto sobre coses que hakis vist.

P32. Alguna vegada has vist algú desconegut ser agredit o ferit al teu barri o a l'escola?

1. Sí
2. No

P33. Alguna vegada has estat present quan algú de la teva família o amics estaven sent atacats o amenaçats?

1. Sí
2. No

P34. Alguna vegada has sentit parlar d'un crim violent que ha passat a prop teu o a algú que coneixes?

1. Sí
2. No

P35. Alguna vegada has vist una persona morta de forma violenta davant teu?

1. Sí
2. No

SUBSECCIÓ 2.6 Victimització per Internet

Finalment, en aquesta secció et pregunto sobre totes aquelles experiències que t'han passat a través de mitjans electrònics (xarxes socials, serveis de missatgeria, jocs d'internet, etc.)

P36. Alguna vegada algú t'ha insultat, amenaçat o burlat per Internet o a les xarxes socials?

1. Sí
2. No

P37. Alguna vegada has rebut missatges o imatges molestes o que et van fer sentir incòmode?

1. Sí

2. No

P38. Alguna vegada un desconegut t'ha demanat informació personal o t'ha intentat enganyar a Internet?

1. Sí
2. No

P39. Alguna vegada t'han extorsionat, obligat a fer alguna cosa, o t'han fet xantatge a través d'internet?

1. Sí
2. No

SECCIÓ 3. PERCEPCIÓ DE LA JUSTÍCIA

En el cas que hakis respost que SÍ a una de les anteriors preguntes, contesta aquesta secció. Si has respost que NO a totes les anteriors preguntes, no cal que responguis res d'aquesta secció.

P40. Vas denunciar els fets que et van passar? (si respons NO, no cal que facis més preguntes d'aquesta secció)

1. Sí
2. No

P41. En el cas que hakis respost SÍ a l'anterior pregunta, quina nota li donaries al tracte que vas rebre per part de la justícia? (sent 1 la pitjor puntuació i 5 la millor)

1. 1
2. 2
3. 3
4. 4
5. 5

P42. Pel fet de ser menor d'edat, vas percebre un tracte diferent?

1. Sí, van posar més recursos dels que posen habitualment.
2. Sí, em van tractar pitjor
3. No ho sé
4. No, crec que em van tractar de la mateixa manera.

P43. Creus que alguna cosa podria haver millorat? Quina i per què?

(resposta oberta)

ANNEX 2. Operativització de variables

ID	VARIABLE	INFORMACIÓ	PREGUNTA	Possibles respostes
1	ANY_NAIX	Any de naixement	P1	1. Més tard del 2012 2. 2012 3. 2011 4. 2010 5. 2009 6. 2008 7. 2007 8. Abans del 2007
2	GENERE	Autopercepció de gènere de l'enquestat	P2	1. Masculí 2. Femení 3. No binari 4. Altres 5. Prefereixo no dir-ho
3	ORIEN_SEX	Orientació sexual de l'enquestat	P3	1. Heterosexual 2. Homosexual 3. Bisexual 4. Altres 5. Prefereixo no dir-ho
4	NIV_EST	Nivell d'estudis de l'enquestat	P4	1. Primària 2. Secundària 3. Batxillerat 4. Cicles formatius 5. Altres
5	RESIDENCIA	Sector de Sabadell on resideix l'enquestat	P5	1. El Centre (Centre, Hostafrancs, Covadonga) 2. Sant Oleguer (Nostra Llar, Sol i Padrís, Avinguda-Eixample) 3. La Creu Alta (la Creu Alta) 4. Can Puiggener (Can Puiggener) 5. Togores (Rodal Togores) 6. Ca n'Oriac (Ca n'Oriac, Torreguitart, el Torrent del Capellà)

				7. Nord (la Plana del Pintor, Sant Julià, la Roureda, Can dDeu) 8. Sant Julià d'Altura (Rodal Sant Julià d'Altura) 9. La Concòrdia (la concòrdia) 10. Berardo (Can Llong, Castellarnau, Rodal Berardo) 11. Can Rull (Cifuentes, Can Rull) 12. Gràcia (Gràcia) 13. Can Feu (Can Feu, la serra d'en Camaró, els Merinals, Can Gambús) 14. Oest (Rodal Oest) 15. La Creu de Barberà (les Termes, la Creu de Barberà) 16. Sud (Espronceda, Campoamor) 17. Sant Pau de Riu-Sec (Sant Pau de Riu-sec) 18. 6La serra de sant Iscle (el Raval d'Amàlia, el Poblenou, Torre-romeu, Can Roqueta, Rodal la Serra de Sant Iscle) 19. Est (Rodal Est) 20. No ho sé/no ho vull contestar
6	DISTRICTE	Districte on resideix l'enquestat	P5	1. 1 (respostes 1 i 2)

				2. 2 (respostes 3, 4, i 5) 3. 3 (respostes 6, 7 i 8) 4. 4 (respostes 9, 10, 11) 5. 5 (respostes 12, 13, 14) 6. 6 (respostes 15, 16, 17) 7. 7 (respostes 18 i 19)
7	PERS_CONV	Persones amb qui conviu diàriament l'enquestat	P6	1. Amb ambdós progenitors 2. En règim de custòdia compartida 3. Amb només un progenitor 4. Amb altres familiars 5. En alguna institució 6. Altres 7. No ho vull contestar
8	LLOC_NAIX_PROG	Origen dels seus progenitors	P7	1. Ambdós son espanyols 2. Un d'ells és estranger 3. Els dos són estrangers 4. No ho sé/no ho vull contestar
9	HIST_DEL	Historial de l'enquestat amb la justícia penal	P8	1. Sí 2. No

ID	VARIABLE	INFORMACIÓ	PREGUNTA	Possibles respostes
10	VICT_CONV_PAND	Victimització convencional pandèmica	P9, P10	Ha patit No ha patit
11	VICT_CONV_EXTRA	Victimització convencional extraordinària	P13, P14	Ha patit No ha patit
12	VICT_CONV_AGU	Victimització convencional aguda	P11, P12	Ha patit No ha patit
13	VICT_CONV	Victimització convencional	P9, P10, P11, P12, P13, P14	Ha patit No ha patit
14	VICT_CUID_PAND	Victimització per part de cuidadors i familiars pandèmica	P16, P18	Ha patit No ha patit
15	VICT_CUID_EXTRA	Victimització per part de cuidadors i familiars extraordinària	P15	Ha patit No ha patit
16	VICT_CUID_AGUDA	Victimització per part de cuidadors i familiars aguda	P17	Ha patit No ha patit
17	VICT_CUID	Victimització per part de cuidadors i familiars	P15, P16, P17, P18	Ha patit No ha patit
18	VICT_SEX_PAND	Victimització sexual pandèmica	P21, P22, P23, P24	Ha patit No ha patit
19	VICT_SEX_EXTRA	Victimització sexual extraordinària	P25, P26, P27	Ha patit No ha patit
20	VICT_SEX_AGUD	Victimització sexual aguda	P19, P20	Ha patit No ha patit
21	VICT_SEX	Victimització sexual	P21, P22, P23, P24, P25, P26, P27	Ha patit No ha patit
22	VICT_IGUALS_PAND	Victimització entre iguals pandèmica	P30, P28	Ha patit No ha patit
23	VICT_IGUALS_EXTRA	Victimització entre iguals extraordinària	P29	Ha patit No ha patit
24	VICT_IGUALS_AGUD	Victimització entre iguals aguda	P31	Ha patit No ha patit
25	VICT_IGUALS	Victimització entre iguals	P28, P29, P30, P31	Ha patit No ha patit
26	VICT_EXPO_PAND	Exposició a violència comunitària indirecta pandèmica	P32, P34	Ha patit No ha patit

27	VICT_EXPO_EXTRA	Exposició violència comunitària indirecta extraordinària	a o	P35	Ha patit No ha patit
28	VICT_EXPO_AGUD	Exposició violència comunitària indirecta aguda	a o	P33	Ha patit No ha patit
29	VICT_EXPO	Exposició violència comunitària indirecta	a o	P32, P33, P34, P35	Ha patit No ha patit
30	VICT_ONLINE_PAND	Victimització línia pandèmica	en	P38, P37	Ha patit No ha patit
31	VICT_ONLINE_EXTRA	Victimització línia extraordinària	en	P39	Ha patit No ha patit
32	VICT_ONLINE_AGUD	Victimització línia aguda	en	P36	Ha patit No ha patit
33	VICT_ONLINE	Victimització línia	en	P36, P37, P38, P39	Ha patit No ha patit
34	VICT_PAND	Victimització pandèmica		P9, P10, P16, P18, P21, P22, P23, P24 , P30, P28, P32, P34 P38, P37	Ha patit No ha patit
35	VICT_AGUD	Victimització aguda		P11, P12, P17 P19, P20, P31, P33, P36	Ha patit No ha patit
36	VICT_EXTRA	Victimització extraordinària		P9, P10, P16, P18, P21, P22, P23, P24 , P29 P32, P34, P38, P37	Ha patit No ha patit

